

DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 75.

Piątek, 25 Marca (6 Kwietnia).

1866 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących, po świętach uroczystych i niedzielach.— Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach.— Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 4, za 2-krotne kop. 6, za 3-krotne kop. 8.— Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku niezwracają się.— We wszystkich co dotyczy Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 3.

Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8.—Półrocznie rs. 4.—Kwartalnie rs. 2.—Miesięcznie kop. 67.—Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nieprzyjmuje się.— Numer pojedynczy kop. 5.—Za odnoszenie do domu opłaca się miesięcznie kop. 5.—Na prowincji na stacjach Pocztowych w Królestwie i Cesarstwie: Rocznie rs. 9 kop. 20.—Półrocznie rs. 4 kop. 60.—Kwartalnie rs. 2 kop. 30.—Za przesyłkę w kopertach kwartalnie dopłaca się rs. 1.

PRENUMERATA NA DZIENNIK WARSZAWSKI.

W Warszawie, z roznoszeniem: rocznie rs. 8 kop. 60; — kwartalnie rs. 2 kop. 15; — miesięcznie kop. 72.
Na stacjach pocztowych w Królestwie, w kantorach pocztowych w Cesarstwie: rocznie rs 9 kop. 20; — kwartalnie rs. 2 kop. 30.

Do Cesarstwa DZIENNIK inaczej jak w kopertach prenumerowany być nie może.

Pragnący odbierać DZIENNIK pocztą w kopertach, dopłacają oprócz tego kwartalnie rs. 1.

Prenumerata na stacjach pocztowych na mniej jak na kwartał nie przyjmuje się.

Prosimy o wczesne zgłaszanie się z prenumeratą, gdyż odbijamy liczbę egzemplarzy odpowiednią wczesnym zapisom. Również dla oszczędzenia portu na posyłkę pieniędzy do Dyrekcji, radzimy na prowincji zapisywać się na miejscowych stacjach pocztowych lub urzędach pocztowych.

Za granicą można prenumerować DZIENNIK WARSZAWSKI:

W Prusach — we wszystkich urzędach pocztowych po cenie 12 tal., 24 srgr. rocznie.

W państwach należących do związku pocztowego niemieckiego, — także we wszystkich urzędach pocztowych po cenie 15 tal. 11 srgr.

W Szwajcarii i Włoszech — za pośrednictwem pogranicznych urzędów pocztowych Prus lub związku pocztowego niemieckiego — z dopłatą do powyższych cen porta od granicy do miejsca przeznaczenia.

We Francji — za pośrednictwem p. Collin w Paryżu komisanta gazet, lub urzędów pocztowych pruskich w Kolonji i Saarbrücken.

Obok tego, można otrzymywać DZIENNIK WARSZAWSKI wprost z Warszawy pod opaską za opłatą: do Berlina Poznania, Wiednia, Krakowa, Lwowa, Drezna, Monachjum po kop. 2 od pojedynczego numeru; do Paryża, Florencji, Neapolu po kop. 5; do Zurichu po kop. 6.

Z powodu często zdarzającego się mylnego adresowania ekspedycji, obwieszczeń, listów i t. d. uważamy za obowiązek przypomnieć, iż we wszystkim co dotyczy DZIENNIKA, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu DZIENNIKÓW WARSZAWSKICH, nadmienając, czy to co jest nadesłane stosuje się do Dziennika Warszawskiego (polskiego), czy też do Warszawskiego Dniwnika (ruskiego).

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Teatra Warszawskie.

24 marca (5 kwietnia).

Podczas trzydniowej przestrzeni, rozdzielającej drugie święto wielkanocne od wielkiego czwartku starego stylu, — obadwa teatra tutejsze nie przedstawiały spodziewanego ożywienia. Rozświetłowani artyści, zarówno jak publiczność, nie mogli jakoś urządzić się jeszcze stanowczo z repertuarem, tembardziej, że z dniem dzisiejszym, nastać miało, i nastąpiło też rzeczywiście, druga znowu w przedstawieniach teatralnych przerwa, która potrwa do końca bieżącego tygodnia.

O benefisowem dla p. D'Antony przedstawieniu „Balu maskowego” już podaliśmy, acz nierozciąglą wzmiankę — dziś przeto dopełniamy jedynie sprawozdania, donosząc czytelnikom, iż drugie, a podobno że już ostatnie przedstawienie tej opery, podczas tegorocznego sezonu, zapowiedziane na wczoraj, w części tylko doszło do skutku — gdyż z powodu niedyspozycji p. Kwiecińskiej, która za pierwszym wystąpieniem w roli paza, nie dysponowała istotnie ani grą ani głosem swoim... a może też i z przyczyny nie dość korzystnej zmiany personelu w partji Cyganki Ulryki — artyści włoscy wykonali tylko drugi i trzeci akt „Balu”, do których ani Paź ani Cyganka nie wchodzi.

Z powodu takiego rozczłonkowania całości opery, dopełnione widowiska dwoma fragmentami choreo-

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Komisja rząd. przych. i skarbu. — Inspektor szkół m. Warszawy. — Wiadomości dworskie. — Zaliczenia.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa: Przegląd polityczny. — Obchód rocznicy 19 lutego v. s. przez włościan polskich. — Chelmski kalendarz. — P. Stefańska. — Nowy sprzęcik. — Tydzień finansowy. — Wypadek. — Telegramy. — Anglja. Reforma parlamentarna. — Trumna królowej M. Amelji. — Austrja. Odpowiedź pruska. — Uzbrojenia we Włoszech. — Azja. Zwycięstwo. — Belgja. Poselstwo do Meksyku. — Francja. Wybory. — Rolnictwo i wychowanie publiczne. — Kwestja algijska. — Sprawa ogrodu Luxemburskiego. — Pogrzeb królowej M. Amelji. — Niemcy. Jen. Manteuffel; żegluga nadbrzeżna. — Prusy. Misja jen. Manteuffla. —

Szwecja i Norwegja. Tolerancja religijna. — Włochy. Młodzież arystokratyczna; sądownictwo. — Korepondencja z Paryża. — Rozmaitości. — Fejleton (Teatra warszawskie).

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 24 Marca (5 Kwietnia).

Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu. — W wykonaniu artykułu 2-go Postanowienia Rady Administracyjnej z d. 7 (19) Maja r. z. 1865 N. 13,137, zamieszczonego w N. 126 niniejszego pisma z r. 1865, podaje do publicznej wiadomości, że w myśl powołanego postanowienia, cenę, po jakiej Władze Królestwa mocne są do przyjmowania na kaucje i wadja, wymagane przy li-

graficznymi: divertissement'em z „Wieszczki Róż” i „Weselem w Ojcowie”. Każdemu znany jest przeszłiczny, szczególnie jako obraz, balet z „Wieszczki”, w którym pp. Kowalska i Marja Oliwińska, z powodzeniem tańczą, — powiemy więc tylko, że wczoraj zamiast umieszczonej na afiszu p. Dylewskiej i Józefy Oliwińskiej, tańczyły obiedwie siostry Oliwińskie — p. Dylewska zaś, ukazała się dopiero w „Weselu ojcowiskiem”, gdzie wraz z p. Kubnem, wykonali pełne życia i namiętności *pas de deux* i gdzie również występowała p. Marja Oliwińska ze zwykłą sobie, przynależną już jakby zdolnością i wdziękiem, tańczyła mazura solo.

Zapewne z powodu rozpoczętego już wielkiego tygodnia, zwykle chodząca do teatru ruska publiczność nie znajdowała się na wczorajszym widowisku, a ta okoliczność sprawiła w sali wielką próżnię, niedogodną zarówno dla kasy teatru jak i dla artystów, którzy tu, jak na całym świecie, nie lubią śpiewać lub tańczyć przed pustymi ławkami.

W drugie święto — czyli w poniedziałek, gdy „Bal Maskowy” utykał nieco na wielkiej scenie, — w Rozmaitości przedstawiano „Zemstę za mur graniczny”, przy dobrze napełnionej sali. Królikowski, Rychter, Chomiński i p. Mazurowska, obejmujący główne role w tej znakomitej sztuce, zapewniają jej zawsze wielkie powodzenie i publiczność pomimo iż umie już prawie na pamięć całe to arcydzieło Fredry, gromadzi się jednak chętnie, ilekroć go wykonywają znakomici i zdolni artyści. Jakoż, pomimo koniecznego wpływu

jaki dwa święta wielkanocne wywierają na publiczności i artystach zarówno... „Zemsta” poszła wybornie i wbrew srogiemu tytułowi swojemu, wywołała najprzyjemniejsze w widzach wrażenia.

Nazajutrz, w teatrze wielkim „Orfeusz” ukazał się po raz siedmdziesiąty trzeci, może nie „w piekle” lecz na scenie tutejszej, która tylko podczas letnich upałów, miewa analogiczne z Erebelem znaczenie. Słuchając tej, zawsze ślicznej i zawsze świeżemi wdziękami jaśniejącej muzyki Offenbacha, zapragnęliśmy „rzewnie” ażeby jakiś kompetentny w muzyce i piśmiennictwie człowiek, zajął się przerobieniem niektórych części samego libretta, które już zwietrzały kompletnie, powtarzając wiecznie też same koncepta. Zagranicą, szczególnie zaś w Paryżu i Wiedniu, sami artyści przerabiają sobie libretto w części ról swoich, kraszając je coraz nowemi, a stosownemi do okoliczności dowcipami.

Wprawdzie i nasi śpiewacy probują również odświeżyć, niektóre ze swoich ról ustępy, dopełniając ich frazesami własnego pomysłu — lecz z małym bardzo wyjątkiem, usiłowania te pełzną na niczem, tak dalece, że i wspomniane kilkakrotnie „święcone” przez bogów Olimpu, nie wywołało żadnego wrażenia, nawet w górnych sferach sali, zazwyczaj nader czułych na każde, choćby i mniej udolne koncepta.

Niejednokrotnie już, dawniej, nasuwaliśmy dyrekcji teatru, myśl przywrócenia istniejącej już kiedyś posady sekretarza teatru, którą pełnili ongi, pp. Chojecki i Wagner. Posada ta, powierzona utalentowa-

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa,
dnia 24 Marca (5 Kwietnia).

Wzajemne rekryminacje organów półurzędowych berlińskich i wiedeńskich, w artykułach, których treść podaliśmy wczoraj według telegramów, wskazują że napięcie stosunków pomiędzy dwoma wielkimi mocarstwami wcale nie zwolniło. Dzienniki wiedeńskie nie mają już nadziei aby pokój mógł być utrzymany. Donoszą, że rząd austriacki zawarł już kontrakt na różne dostawy w przewidywaniu wojny, a w istocie w obec takiego napięcia, najmniejszy wypadek sam przez się nie mający znaczenia, jak powiada jeden z dzienników belgijskich, może spowodować rozpoczęcie kroków wojennych. Tenże dziennik słusznie utrzymuje, że w postawie średnich państw niemieckich upatrują jeszcze ostatnie iskierki nadziei na pokój. Lecz myli się mniemając, że postawa wyczekująca z ich strony, nieprzechylająca się ani na jedną ani na drugą stronę stanowczo, odejmuje przesileniu nowy żywioł zawikłania i goryczy, któryby tylko zaognił wzajemną niechęć wielkich mocarstw niemieckich. Przeciwnie, zdaje się, że oświadczenie się stanowcze tych państw, mogących wystawić przeszło 200,000 żołnierza do boju, takąby dało przewagę jednej stronie, że uczyniłoby wojnę prawie niepodobną, i zmusiłoby drugą stronę do ustępstw. Według obliczeń *Köln. Z.*, siły wojenne Prus i Austrii są prawie jednakowe. Według tych obliczeń, ogół wojsk pruskich z landwerem pierwszego powołania wynosi 638,994 ludzi (w tej liczbie 450,000 piechoty, 47,500 kawalerji z 864 działami), z których może wyprowadzić w pole około 400,000 ludzi; ogół wojsk austriackich wynosi 619,000 ludzi i 70,000 koni (w tej liczbie 489,780 piechoty i 42,000 kawalerji). Z tego wyraźnie okazuje się, że na czyją stronę przechyliłyby się średnie państwa niemieckie, ta strona mogła by dyktować prawa.

Nie można też zgodzić się ze zdaniem wspomnianego dziennika, który utrzymuje, że odpowiedź państw średnich na depeszę pruską, powołującą się na § 11 ustawy związkowej, to jest odsyłająca obie strony przed sąd polubowny związkowy, jeżeli jest nieprzychylną dla Prus, nie jest też korzystną dla Austrii i nie odpowiada nadziejom jakie miano w Wiedniu co

do postawy tych państw. Zbrojenie się Bawarii i Saksonji równie silnie dowodzi mylności tego zdania, jak i nota austriacka z 31-go z. m. domagająca się tego sądu polubownego na podstawie § 11 ustawy związkowej. Z tego możnaby wnosić nawet, że odpowiedź państw średnich, była następstwem porozumienia z Austrią.

Jak donoszą z Berlina, odpowiedź pruska na notę austriacką zaznaczy oświadczenia Austrii, i doda, iż ze swej strony nie zaczepi Austrii, powołując się wszakże na uzbrojenia austriackie. — Obawy giełdy berlińskiej podtrzymywane są tylko pogłoskami. *N. Preus. Z.* powiada że wojna między Prusami a Austrią jest jeszcze kwestją czasu. *Nordd. A. Z.* ma jeszcze nadzieję porozumienia się między temi dwoma mocarstwami. Korespondent *N. Preus. Z.* z Paryża utrzymuje, że właściwym celem austriackiej polityki jest obalenie p. Bismarcka, w zamian za co Austrija uczyniłaby znaczne ustępstwa (?) *Zeidl. Cor.* utrzymuje że Austrija nie ma jawnego pojęcia o następstwach swego postępowania. Stan rzeczy jest groźny, lecz zbyt stanowcze wnioski byłyby przedwczesne.

Dzienniki wiedeńskie z 3-go b. m. zaprzeczają wiadomości, jakoby książę sasko-koburgskogotański miał wystąpić jako pośrednik pomiędzy dwoma wielkimi mocarstwami niemieckimi i w tym charakterze przybyć do Wiednia. Tymczasem *N. Fr. Presse* zapewni, że usiłowania tego księcia nie powiodły się.

Dzienniki włoskie, od pewnego czasu są bardzo charakterystyczne w swej polemice przeciw Austrii. *Italie* pomiędzy innymi powiada, że czas pokojowych tranzakcji minął. „Czy to przewidywanie, czy też zdradzenie tajemnicy?” pyta się *La France*.

La Patr. doniosła według prywatnej depeszy telegraficznej z Nowego Jorku, że baron Saillard 6-go marca odpłynął z Vera Cruz parowcem, który 8-go b. m. miał stanąć w Saint-Nazaire. Dziennik ten dodaje: „Zapewniają że misja p. Saillard powiodła się zupełnie i odwrót wojsk francuzkich rozpocznie się w końcu września lub w początku października r. b. W tej epoce rzeczywiście powróci 5,000 ludzi do Francji. Tymczasem taka sama liczba austriackich „ochotników” wyląduje w Vera Cruz.” Wiadomość ta gdyby była prawdziwą, z jednej strony osłabiła by napaści, z jakimi zamierza wystąpić opozycja, a z drugiej stanowiłaby rękojmię

cytacjach przez Rząd ogłaszanych, poniżej wymienionych papierów publicznych Cesarstwa Ruskiego, Komisja Skarbu na rok bieżący 1866 oznaczyła jak następuje: Bilety Komisji Umorzenia długu Państwa: 1) 6-cio procentowe za rs. 100 po rs. 90. 5-cio procentowe: 2) 1-ej pożyczki za rs. 100 po rs. 75. 3) 2-giej pożyczki za rs. 100 po rs. 94. 4) 3-ej i 4-ej pożyczki za rs. 100 po rs. 84. 5) 5-ej pożyczki za rs. 100 po rs. 80. 6) 6-ej pożyczki za rs. 100 po rs. 95. 7) 7-ej pożyczki za rs. 100 po rs. 600. 8) 5-ej procentowej wewnętrznej pożyczki z loterją połączonej za rs. 100 po rs. 100. 9) 4-ro procentowe za rs. 100 po rs. 70. 10) Bilety Banku Państwa 5-cio procentowe za rs. 100 po rs. 80. 5-cio procentowe Obligacje Towarzystw Kredytowych Miejskich: 11) a. St. Petersburgskiego za rs. 100 po rs. 72. 12) b. Moskiewskiego za rs. 100 po rs. 72. 13) Wykupne świadectwa 5-cio procentowe za rs. 100 po rs. 72. Głównego Towarzystwa Dróg Żelaznych Ruskich: 14) a. Akcje 5-cio procentowe za rs. 100 po rs. 80. 15) b. Obligacje 4 1/2 procentowe za rs. 100 po rs. 75. 16) Akcje 4 1/2 procentowe Towarzystwa Drogi Żelaznej Rygsko-Dynaburskiej za rs. 100 po rs. 74. 17) Akcje 4 1/2 procentowe Towarzystwa Drogi Żelaznej Wołgo-Dońskiej za rs. 100 po rs. 50. 18) Akcje 5-cio procentowe Towarzystwa Drogi Żelaznej Moskiewsko-Riazańskiej za rs. 100 po rs. 50. 19) Obligacje 4-ro procentowe Towarzystwa Szlacheckiego Infantaskiego za rs. 100 po rs. 75. 20) Obligacje 4 1/2 procentowe Kurlandzkiego Towarzystwa Kredytowego Szlacheckiego za rs. 100 po rs. 75. 21) Obligacje 4 1/2 procentowe Estlandzkiego Towarzystwa Kredytowego Szlacheckiego za rs. 100 po rs. 75.

Inspektor Szkół Miasta Warszawy podaje do wiadomości rodziców i opiekunów, iż zapis uczniów i uczennic do szkół elementarnych Rządowych Wyznania Mojżeszowego w Warszawie i na Pradze na półrocze drugie roku szkolnego 1865/6 odbywać się będzie w każdej respective szkole w godzinach od 9-tej do 12-ej przed południem od dnia 10 do 13 Kwietnia; wykład zaś nauk z dniem 15 t. m. rozpoczętym zostanie. Nałmienia przytem Inspektor Szkół, iż pobieranie nauk w szkołach rzeczonych jest bezpłatne. Chcący więc uczęszczać winni się zgłosić w czasie oznaczonym, do zapisu, przy złożeniu dowodu odbytej ospy szczepionej.

Wiadomości dworskie. — Z rozkazu Najjaśniejszego Pana, dwór Cesarski przywdział żałobę, počawszy od 16 marca, na dni dwadzieścia cztery, z powodu zgonu królowej wdowy Marji Amalji, i na dni dziesięć, z powodu zgonu landgrafa hesko-homburskiego. Żałoba ta będzie noszona z zwykłymi podziałami. (*Siew. Pocz.*)

Zaliczenie. — Przez najwyższy rozkaz z d. 17 marca, zostający w dyspozycji komitetu urządzającego sprawy włściańskie w królestwie Polskim, sztabs rotmistrz z pułku 3-go smoleńskiego ułanów J. C. W. Cesarzewicza Następcy tronu, *Dobrodziejew*, zaliczony został do jazdy armji, z pozostawieniem przy tymże komitecie. (*Rus. Inw.*)

nemu literatowi, obeznanemu choćby cokolwiek z muzyką, mogłaby oddać niezmiernie usługi repertuarowi obydwóch scen, który z dawna już wymaga radykalnego przejrzenia i kompetentnej w szczególach korekty. Słyszeliśmy, że baczny na wszystko co dotyczy wzrostu i pomyślności sceny, JW Prezes teatru, generał Hauke, obsadził już to sekretarskie miejsce — i pragniemy serdecznie, ażeby powołany na nie człowiek, posiadał dostateczną kompetencję i zdolność do pożądanej reorganizacji repertuaru.

Wracając do wtorkowego przedstawienia „Orfeusza”, musimy wyznać, iż wlekło się ono jakoś, z widoczną niedyspozycją całego personelu; lecz że dzień ten stanowił właśnie „epilog” świątecznego rapsodu, przeto i na nasz *floret* krytyczny nasadzamy chętnie łagodzącą jego ostrze, galeczkę... I tym razem, rolę Kupidyna wdzięczną i uprzywilejowaną przez oklaski widzów, odegrała p. Graetz, a zapewne utrzyma się już przy niej stale, tem bardziej, że miła i zdolna artystka, występująca w niej poprzednio, p. Grabska, porzuciła już scenę, wypuściwszy skutecznie ostatnią ze swego kołozanu, mytologiczną strzałę...

Zapewne z powodu przerwy widowisk teatralnych, bez względu na dzień wtorkowy, dano przedstawienia na obydwóch scenach; jednakże „Poświęcenie”, które podczas tego wieczoru ukazało się w Rozmaitości, napelniało głównie wyższe miejsca sali — gdzie rozświetlona publika, hucznymi oklaskami nagradzała każdy żywszy lub weselszy ustęp komedji. Na tak szczęśliwym usposobieniu publiczności, zyskał też, więcej jak na cybuchach, Icek Zapieczetowany, zakończający widowi-ko, którego taniec, śpiewki i lamenta, wzbudzały nieograniczoną radość...

P. Trapszo, grający rolę Dobrogosta w „Poświęceniu”, wrócił świeżo z artystycznej do Lublina wycieczki. Artysta ten, wedle sprawozdania zamieszczonego w *Kurjerze Lubelskim* (Nr. 27), miał na scenie tamtejszej ogromne powodzenie. Lecz sprawozdawca obok słusznie należnych temu artyście pochwał, nie szczędzi ich również i innym znakomitościom miejscowym — i oto co powiada opisując przedstawienie „Listu Żelaznego”: „P. Trapszo w roli Krajczego, jakkolwiek w niej po raz pierwszy *siły swoje* (chyba sił swoich) próbował, wywiązał się (więc z roli a nie w roli koniecznie); jednak najszczęśliwiej; charakter, jaki przedstawił, przy *wzniosłej* a miłej powierzchowności, taką *prawdę* przebijał, że bogdaj, czy nie trafniej *go* oddał aniżeli znakomity artysta na scenie warszawskiej. Obszernej by tu potrzeba było krytyki (czy nierozbioru raczej?) do porównania tych dwóch postaci (czy nie artystów raczej, grających jedną i tę samą postać?); nie umając jednakże talentowi p. Rychter, z naszej strony przyznamy, że krajczy w p. Trapszy fortunniejszego znalazł rezeantanta. Za to znów, p. Texel, w roli Rębajły, wierniejszym był typem wolnego a burzliwego szlachcica, aniżeli w tejże roli p. Trapszo, na scenie warszawskiej. Jeszcze jedną *wyższość* w tem znakomitem dziele, (zapewne w *przedstawieniu go* raczej?) miała scena nasza, w pani Łukańskiej, w roli Marty. Artystka ta, która tem znakomitszą jest na scenie, im dramatyczniejszą ma rolę, w Marcie była niezrównaną! i t. d.”

Zakończając te i dalsze jeszcze pochwały, recenzent teatralny *Lubelskiego Kurjera* powiada, że p. Trapszo ostatniem wystąpieniem swoim (w roli Kraj-

czego) wywołał żal ogromny, iż drugi raz już w tej roli nie wystąpi, i że publiczność lubelska pożegnała warszawskiego artystę gromami oklasków; — teatr zaś był napelniony.

Pomimo stylowych usterek przytoczonego sprawozdania, cieszymy się, że miłośnicy ono w sobie tyle zapamiętali dla artystów i sceny lubelskiej — której życzymy jak najlepszego powodzenia — ostrzegając zarazem wszystkich naszych pierwszorzędnych artystów płci obojej, ażeby się ostro trzymali, w obec groźnego współzawodnictwa p. Texla i pani Łukańskiej, którym sprawozdawca lubelski dziś już wyższość nad niemi przyznaje!...

W każdym razie, nie wiemy, czy i w Lublinie nawet, „Helena de la Seiglière, mogłaby być lepiej przedstawioną, jak wczoraj na skromnej scenie Rozmaitości przez tutejszych artystów. Żółkowski zdawał się widocznie oddychać swobodą szczęśliwego magnata, dopóki przybycie „Bernarda”, straszliwego spadkobiercy, nie popsuło mu humoru — na czem zresztą publiczność zyskała znowu — mając sposobność podziwiać grę wielkiego artysty w innej już fazie.

Przedmiotem równegoż zapamiętania publiczności był Królikowski, który rolę adwokata Detournelle'a, przedstawia po mistrzowsku. Lecz nie chcemy tu drobiazgowym rozbiorem, znanej powszechnie komedji, zajmować czytelników, tem bardziej, że wkrótce będziemy mieli sposobność uraczyć ich długą i wymotywowaną recenzją nową — już, już wystawić się mającej komedji p. W. Szyjanowskiego „Dziejów Serca”, w których Żółkowski gra główną rolę. *AL.*

uchronienia od zawikłań ze Stanami Zjednoczonymi. *La France* zrobiła uwagę, że *Monitor* nie wspomina wcale o misji p. Saillard i przypomniała że *Patrie* doniosła także, iż p. Hidalgo przybył do Europy, kiedy do dziś niewiadomo czy już opuścił Meksyk. Tymczasem wiadomość *Patrie* okazała się przynajmniej w pierwszej połowie prawdziwą, gdyż jak telegrafują z Paryża pod 3-cim b. m., p. Saillard zaraz po swem przybyciu do tego miasta miał naradę z p. Drouyn de Lhuys. *Temps* zaprzecza pogłosce, jakoby pruski ambasador hr. Goltz wyjechał do Berlina.

Chociaż depeza telegraficzna z Nowego Jorku wspominała o słabnięciu tam ruchu fenjenów, w następnych doniesieniach nic się nie znajduje, coby tę wiadomość potwierdziło. Przeciwnie jak się z nich okazuje, w Halifaxu naprawdę robiono spieszne przygotowania w przewidywaniu wkroczenia fenjenów: powołano milicję, obwarowania zaopatrzone w działa. Ogół sił zbrojnych kanadyjskich, według *Montréal Gazette*, wynosi 10,000 wojsk regularnych, 11,000 ochotników i 80,000 rozpuszczonej milicji, która w razie potrzeby zaraz może być zwołana. Potwierdza się też wiadomość, że z rozkazu sir F. Bruce, angielska eskadra Indii zachodnich odplynęła do Halifaxu.

Półurzędowy raport podaje na 276 liczbę wyroków sądów wojennych na karę śmierci na w. Jamajce i na 105 liczbę wyroków na karę cielesną. Liczba murzynów ukaranych śmiercią bez sądu, po poskromieniu powstania, dochodzi do 500.

Przy samem ukończeniu naszego przeglądu, otrzymaliśmy pół-wojowniczy, pół-pokojowy telegram, który czytelnicy nasi znajdą poniżej na właściwym miejscu. W każdym razie, nie wiadac, aby naprzężony stan rzeczy zwolnił.

* (Obchód rocznicy 19-go lutego v. s. przez polskich włościan). (W tym ogólnym przeglądzie obchodu pamiętnej rocznicy, opuszczamy podane już przez nas wiadomości z Płocka, Piotrkowa, Kozienic, Radomia, Łomży i t. d. P. R.)

Obchodowi drugiej rocznicy pamiętnego dla polskich włościan dnia 19-go lutego v. s., wszędzie towarzyszyły wynurzenia szczerych uczuć wdzięczności dla Monarchy-Wyswobodziciela.

Przedstawiciele zarządów gminnych, wójci, sołtysi i ławnicy, również jak włościanie ze swemi rodzinami, zgromadzali się do świątyni dla wysłuchania w tym dniu mszy św. Na klęczkach, ze światłem w rękę, włościanie zanosili modły o zdrowie i długie życie Najjaśniejszego Pana, Następcy Tronu Cesarzewicza i całego Cesarzowskiego Domu.

Nabożeństwo zwykle kończyło się hymnem narodowym: „Boże Cesarza chroń!”

Po skończeniu nabożeństwa, członkowie władz włościańskich i zarządu powiatowego, dawali dla włościan obiady, przy których wznoszono, pośród jednogłośnień okrzyków „hura,” serdeczne toasty za zdrowie Najjaśniejszego Pana i ruskich pracowników w królestwie.

Cały dzień 19-go lutego, zaniechawszy pracy, przepędzali jako najdroższe dla nich święto; godnem jest uwagi, że pomimo ogromnego nagromadzenia ludu w różnych miejscach, wszędzie zachowany był w zupełności porządek. Wieczorem nie tylko miejskie ulice i domy, lecz nawet i we wsiach chałupy włościańskie były iluminowane.

Oprócz tego, dzień 19-go lutego, w bieżącym, tak samo jak w zeszłym roku, odznaczył się następującymi okolicznościami:

W różnych miejscach królestwa za staraniem włościan, dopełnione było poświęcenie kaplic, pomników i szkół elementarnych, a także postanowiono przystąpić do założenia nowych szkół, położenia fundamentów pomników, kaplic, i sprowadzenia obrazów św. Aleksandra; przyczem włościanie przejęci uczuciami wdzięczności dla Najjaśniejszego Monarchy, stanowili uchwały co do obchodu dnia 19-go lutego na wileńskie czasy.

Włościanie powiatu gostyńskiego, zebrani z rodzinami w m. Zychlinie na obchód 19-go lutego, posta-

nowili na pamiątkę tego dnia ozdobić kościół miejscowy obrazem św. Aleksandra, na co włościanie wsi Posiek ofiarowali 15 rsr.

Włościanie gminy Łaziska w powiecie opatowskim postanowili uchwałę co do odnowienia, na pamiątkę 19-go lutego, stojącej w gruzach świątyni, w 1600 r. zbudowanej; na ten cel ofiarowali potrzebne materiały budowlane i 300 rsr. w pieniądzech, prosząc o wyjednanie im na to decyzji i pomocy rządu.

Tegoż dnia w różnych miejscach królestwa, a mianowicie: w gminach Chodcza-Ciepielów, Wierzychowska i Błaziny w powiecie opatowskim, we wsi Brańszczyk w powiecie pultuskim, i we wsi Orońsk w powiecie radomskim, za staraniem włościan, zostały poświęcone pomniki z cyfrą Najjaśniejszego Pana i napisem: Боже Царя храни!

Włościanie gmin: Koprywnica, Pechów, Jurkowiec, Osiek, Tursko i Loniew w powiecie sandomirskim, ofiarowali 105 rsr. dla rozdania niższym stopniom wojskowym, ranionym podczas ostatniego buntu.

Wójci 26 gmin białskiego i 44 gmin piotrkowskiego powiatu, postanowili starać się o dozwoleń zbierania składek dobrowolnych na zbudowanie pomnika w m. Biały i na utworzenie stypendjum dla jednego z synów włościan w gimnazjum w Piotrkowie, z nazwaniem stypendjum i stypendysty „Aleksandrowskiemi.”

Włościanie w gminach Lipsko i Pawłowice w powiecie opatowskim, po skończeniu nabożeństwa, procesjonalnie udali się na poświęcenie domów przeznaczonych na szkoły elementarne, które na pamiątkę nadanych im przez Najwyższy Ukaz z 19 lutego (2 marca) 1864 r. praw, nazwali „Aleksandrowskiemi”; włościanie gminy Krzyżanowice w tymże powiecie, na pamiątkę 19 lutego, poświęcili pięć domów na szkoły we wsiach: Płudnica, Starosiedlice, Walentynów, Chwałowice i Aloizów.

Włościanie gmin Freda i Aleksota w gubernji augustowskiej, przysłali 19 lutego telegram do JW. Hrabiego Namienistnika, donoszący, że tego dnia zanosili modły swe do Boga o zdrowie i pomyślność Najjaśniejszego Pana i że pragnęliby, aby wyrażenie ich uczuć wdzięczności bez granic dla Monarchy Wyswobodziciela doszło do wiadomości Jego Cesarzowskiej Mości.

Wszystkie te okoliczności towarzyszące obchodowi dnia 19 lutego, który stał się w królestwie polskim dniem prawdziwej uroczystości narodowej, stanowią niewątpliwym dowód poznania przez polskich włościan doznanych przez nich dobrodziejstw. (*Warsz. Dniów.*)

* (Chełmski kalendarz). W tych dniach wyszedł z druku w Warszawie w ruskim języku, chełmski greko-unicki kalendarz na r. 1866. Pod względem zewnętrznym, podobny jest nieco do kalendarza wydawanego w St. Petersburgu przez akademję nauk. Oddzielony i wydany jest z całą wykwintnością, co przynosi zaszczyt drukarni p. Jaworskiego, z której, jak się zdaje, ukazuje się pierwsza książka w języku ruskim. Kalendarz dzieli się na trzy części; treść ich jest następująca: *Część pierwsza*: Rachuba kościelna, rubryceli, święta i Dom Cesarzowski. *Część druga*: O greko-unickim kościele w zachodnim kraju; o ikonostasach; starożytna Rus w królestwie polskim; początek i rozpowszechnienie się wiary chrześcijańskiej w granicach obecnego królestwa polskiego; o przywróceniu dawnych praw kościoła greko-unickiego (z przytoczeniem bulli papieżkich w łacińskim tekście); wskazanie postanowień papieżkich dotyczących wyznania greko-katolickiego; niektóre wiadomości o stanie ludu ruskiego w byłem państwie polskim. *Część trzecia*: Wyliczenie wypadków w Rosji; wykaz miast w cesarstwie i królestwie; greko-unickie duchowieństwo w królestwie polskim; jarmarki; wiadomości pocztowe; ruskie i zagraniczne monety; i tablica obliczania procentów. Samo wyliczenie wiadomości zawierających się w kalendarzu chełmskim, wskazuje jak jest ciekawym; artykuły drugiej części dobrane są z doskonałym pojęciem celu wydania i mają ważne znaczenie dla ludności greko-unickiej w królestwie; szczególnie zwraca uwagę artykuł: „Wskazanie postanowień papieżkich dotyczących wyznania greko-katolickiego.” Wykłada on jasno nietykalność praw kościoła greko-unickiego. Według naszego zdania, duch religijnych sporów znikł bezpowrotnie; były one cechą wieków średnich, kiedy tak kwitnął fanatyzm religijny. Nasza epoka wysunęła naprzód polityczne i społeczne kwestje, pozostawiając religijnym zupełną swobodę sumienia; lecz przy swobodzie sumienia nie ma potrzeby zmieniać religji, w której kto się urodził; w obec tego, obowiązkiem społeczeństwa i rządu, jest ochraniać każdej religji wyznawanej w państwie od nadużyć oddzielnych osobistości, dążących do samolu-

bnie fanatycznych celów. Jeżeli rząd nasz zwrócił uwagę na kościół greko-unicki w królestwie polskim, to jedynie pragnąc przywrócić dawne prawa i obrządki tego kościoła skażone przez katolicyzm, a wcale nie z tajną myślą rozszerzenia prawosławnej propagandy pomiędzy tutejszą greko-unicką ludnością, jak starają się przedstawić to polscy agitatorowie. W trzeciej części zamieszczona jest lista greko-unickiego duchowieństwa w królestwie polskim. Posiadamy wykaz greko-unickich kościołów w miastach i wsiach królestwa polskiego z wskazaniem, pod wezwaniem jakiego świętego zbudowany jest każdy kościół; wiadomość tę wkróce podamy naszym czytelnikom. Kalendarz chełmski sprzedaje się w księgarni p. Koźmanczykowa po kop. 30 egzemplarz. (*Warsz. Dniów.*)

* (P. Stefańska). Otrzymałmy wczoraj wieczorem telegram z Wiednia w języku francuzkim, następującej osnowy: „Wczoraj p. Stefańska debiutowała w „Asmodei.” W pierwszym akcie publicznie wywołała, zapalał się ciągle, tak że wystąpienie jej uwieńczone zostało zupełnem, świetnym powodzeniem.” — Jeżeli to nie puf, co okaże się następnie z wiedeńskich muzycznych i teatralnych pism, to bardzo cieszymy się z powodzenia warszawskiej balleriny, panny Stefańskiej i życzymy jej aby zbierała nowe laury nie tylko na wiedeńskiej, ale i na innych pierwszorzędnych scenach baletowych.

* (Nowy sprzącik). W obecnej porze tyle zwiększonej patryarchalnym zwyczajem konsumpcji jajek, gdzie obok święconych nierównie większe nieświęcone ich stopy zaledwie wydostarczają nieodwzajemnionemu obowiązkowi towarzyszenia wzajemnym powinowactwom, — chcemy wspomnieć o nowym zupełnie sprząciku, z artykułem tym w ścisłym związku będącym. Zasłużona fabryka Hennigera et comp., obok kościoła pp. kanoniczek, która pierwsza przed laty wielu przyswoiwszy nam nowe srebro, tak skutecznie wyrobami swemi wytrzymuje dotąd emulację z srebrem rodzimem, obmyśliła obecnie elegancki przyrządek srebrem platerowany, stanowiący intrygującą ozdobę i pożytek zarazem. Jest to jajko krokodylej wielkości, na lekkiej podstawie umieszczone, w które wkłada się cztery naturalne surowe jajka w blacik środkowy o czterech otworach; nalewa się w ten aparat dwa napałki wody, a mniejsza jeszcze ilość za palonego w rądelku spirytusu, w pięć minut zamienia wodę w parę i daje nam jajka ugotowane; miarka zaś spirytusowa czyli górna część rądelka, lub dolna trochę większa, jest sama przez się miarą czasu gotowania na miękko lub twardo, — którą to operacją z prawdziwą przyjemnością w każdym salonie uskutecznić można. O poważniejszych wyrobach tej pierwszorzędnej fabryki, i jej rzeczywistych zasługach w krajowym przemyśle, później powiemy słów kilka. *Kr.*

* (Tydzień finansowy). Czułość barometru politycznego giełdą zwanego, w chwilach niepewności, objawia się pozorną apatią. Rzecz to naturalna: niejasne przecucie zdolne jest natężyć uwagę, zrodzić gotowość do czynu, ale od samego czynu raczej wstrzymuje. Znaczniejsza giełdy europejskie są obecnie w tem położeniu, — co też i na naszą bez wpływu nie jest. Targi londyński i paryżki, pomimo stopniowego zmniejszenia stopy procentowej, nie powracają do normalnego życia, będąc z jednej strony pod wpływem ogólnego ciężenia interesów niemieckich i wschodnich, a z drugiej — specjalnych dla każdego z nich okoliczności, a mianowicie: zrażenia kapitałów francuzkich w przedsięwzięciach kolei zagranicznych, a nadużycia spółek kredytowych w Anglii. Mówią w Paryżu o ukończeniu w radzie stanu rozpatrzenia statutu kredytu ruchemego. Ma być wprowadzony warunek większej jawności przez zobowiązanie ogłaszania miesięcznych bilansów. Nowa pożyczka vice-króla Egiptu na sumę 84,682,500 fr., ułożona została z p. Pastré dyrektorem banku egipskiego (Anglo Egyptian Bank) i ma być podpisana po połowie w Paryżu i Londynie. Obligacje 500-frankowe płatne 455 fr., mają dawać dochodu 35 fr., a w ciągu lat 15 będą wylosowane i spłacone po cenie imiennej. Jestto zatem papier 7 $\frac{1}{2}$ -%-wy, wypuszczany po 88 $\frac{1}{2}$ -%, co zważywszy na szybkość umorzenia, równa się rencie 9 $\frac{1}{2}$ -% od kapitału zapłaconego. Na rękojmię tej pożyczki, vice-król ofiaruje swoje prywatne dobra, wartości w kapitale 500 milj. fr. Kapitał z pożyczki osiągnięty, ma być użyty na ulepszenia uprawy bawełny, cukru i zboża, — plodów już w znacznej ilości do Europy wywożonych. Zaprojektowana druga pożyczka austriacka, ma być podpisana w Paryżu, tą samą drogą co i pierwsza. Renta włoska, w skutek ogólnego ciężenia, znowu się obniżyła do 61,60. Plan finansowy p. Scialoja w kwietniu będzie dyskutowany, skończy się zapewne jakim nowym podatkiem, do czego przyznać należy, agitacja składki narodowej szczęśliwie

przygotowuje umysły. Dzienniki włoskie podają jeszcze plan p. Cavaglioni, pożyczki 1 miljarda na 5 lat rozłożonej, a mającej zastąpić składkę. (*Mercury*).

* (W y p a d e k). Franciszek Działas, poddany pruski, robotnik pracujący przy drodze żelaznej warszawskoterespolskiej na Pradze, lat 24 wieku liczący, jako młodo chory, będąc przywieziony na kurację do szpitala ś-go Ducha, w dniu wczorajszym życie zakończył.

* Zeszyt czwarty *Biblioteki Warszawskiej* na miesiąc kwiecień wyszedł z druku i zawiera:—Kodeks cywilny włoski, p. R. Hubego.—Genjusz Grecji i tegocześni malarze francuzcy, Dawid Ingres, Hipolit Flandrin, Eugenjusz Delacroix, studjum krytyczne, p. L. Buszarda.—Pieśni Ossyana, przek. M. Ilnickiej.—Kronika paryzka, literacka, naukowa i artystyczna.—Kronika literacka.—Wiadomości literackie.—Dostrzeżenia metrologiczne za miesiąc Luty r. b.

Telegramy.

Berlin 5 kwietnia, o godzinie 12 min. 15. Poranne dzienniki florenckie zaprzeczają pogłoskom o rozporządzeniach wojennych we Włoszech.—*Wiener Abendpost* zapewnia, że urlopowani w Austrii nie zostali powołani.—*Prov. Cor.* pisze: Prusy wtedy dopiero zmieniają swe rozporządzenia wojenne, kiedy Austria da zupełne rękojmię utrzymania pokoju. Prusy stanowczo oświadczają, że reforma związku tem jest naglejsza im mniej zadawalniająca są odpowiedzi państw niemieckich. Odpowiedzi te utwierdzają Prusy w przekonaniu, iż należy mieć na widoku reformę Związku odpowiednią tylko rzeczywistym stosunkom.

Wiedeń 5 kwietnia. Wywóz koni został zabroniony na wszystkich granicach państwa austriackiego.

Anglja.

* (Reforma parlamentarna). O liście p. Brighta, wystosowanym 27-go marca do meetingu odbytego w Birmingham, nie wiele da się powiedzieć. Lowe nazwał niższą klasę robotniczą „pijanym motochem”; p. Bright, odpłacając się za to, wyrzucił mu, że knuje „brudny spis” z torysami i garstką liberalnych. List Brighta wywarł na jego słuchaczach pożądaną wrażenie, co stanowi dla niego i dla rządu główną rzecz. Po mowie, którą p. Gladstone ma mieć w Liverpoolu, spodziewają się jeszcze większego powodzenia. (*Köln. Z.*)

* (Trumna królowej Marji Amelji), jest tak samo zrobiona i ozdobiona, jak trumna mieszcząca w sobie zwłoki jej dostojnego małżonka, króla Ludwika-Filipa. Napis na srebrnej tablicy w języku francuzkim jest następujący: „Marja-Amelja, królowa francuzów, urodzona w Caserta (królestwo Obojga Sycylii), 26-go kwietnia 1782; zmarła w Claremont (hrabstwo Surrey, w Anglii) 24-go marca 1866.” (*Schl. Z.*)

Austrja.

* (Odpowiedź pruska.—Uzbrojenia we Włoszech.) *Wiedeń, 3 kwietnia.* Odpowiedź pruska jeszcze nie nadeszła. Giełda wieczorna zamknięta została pomyślnie, pomimo telegramu z Florencji, donoszącego, że 70,000 ludzi ma być zgromadzonych w obozie i że eskadra złożona z 40 statków, ma skoncentrować się koło Tarentu. (*Schl. Z.*)

Azja.

* (Zwycięstwo.) *Szangaj, 9 marca.* Wojska cesarskie odniosły zupełne zwycięstwo nad powstańcami, których 50,000 poległo lub dostało się do niewoli. (*Wolff's T. B.*)

Belgja.

* (Poselstwo do Meksyku.) *Bruksela, 3 kwietnia.* Podług wiadomości otrzymanych od rządu meksykańskiego, poselstwo nadzwyczajne belgickie, które miało notyfikować cesarzowi Maksymilianowi wstąpienie na tron króla belgów, zostało napadnięte przez gerylasów. (*Wolff's T. B.*)

Francja.

* (Wybory). Pisma francuzkie ogłaszają list, w którym p. Hagen oświadcza, że wobec p. Laboulaye, zrzeka się swej kandydatury. Ponieważ zaś z drugiej strony p. Keller robi rządowi tę uprzejmość, że zrzeka się współzawodnictwa z p. de Bussiére, przeto wyborcy alzascy będą mieć do rozstrzygnięcia losu

między dwoma tylko kandydatami. Prasa półurzędowa robi nadzwyczajne wysilenia na korzyść p. Bussiére, kandydata rządowego. *Patrie* stara się, w sposób godny śmiechu, obudzić w strazburczykach ambicję za pomocą twierdzenia, że w roku 1863 opozycja w Paryżu wzgardziła panem Laboulaye, lecz że dla Strazburga uchodzi on za dość stosownego kandydata. (*Köln. Z.*)

* (Rolnictwo i wychowanie publiczne). P. Béhic, minister handlu, rolnictwa i robót publicznych, znajdował się na uroczystości rozdawania nagród w Poissy, przyczem miał obszerną mowę o żywotnej kwestji rolnictwa. Najbardziej usiłował on obalić w swych słuchaczach przekonanie, że obecne przesilenie pozostaje w jakimkolwiek związku z systemem i prawodawstwem cesarstwa. Starał się on owszem ile możności przypisać cesarstwu wszelkie postępy, jakie rolnictwo uczyniło w ciągu ostatnich 15 lat. Lecz czy postępy te nie byłyby daleko większe bez przywrócenia stosunków kredytu i kapitału, jakie cesarstwo z sobą przyniosło, o tem p. Béhic nie stawia żadnych domysłów. Jako najpewniejszy środek przeciw przesileniu, radzi on zmniejszyć koszta produkcji, co da się najłatwiej osiągnąć przez zwiększenie zbiorów na jednakej przestrzeni za pomocą lepszego systemu mierzwienia. Lecz ażeby bardziej racjonalne sposoby produkowania mogły znaleźć przystęp i do gospodarstw włościańskich, potrzeba zaprowadzić lepszy system wychowania publicznego; jak atoli zwolna postępuje Francja na tem polu, okazuje się ztąd, że p. Duruy, minister wychowania publicznego, teraz dopiero zniósł całkiem nie stosowne ograniczenie biurokratyczne co do bezpłatnego uczenia się, zaprowadzone w roku 1853, dla „zapobieżenia pewnym nadużyciom.” Polecono mianowicie wówczas prefektom oznaczać corocznie z góry maximum dzieci, które mogą być uwolnione przez gminy od opłaty szkolnej. Sądzić należało, że merowie, księża i radcy gminni, którzy układają te listy, powinni dbać i bez prefektów o zapobieżenie nadużyciom. P. Duruy przyszedł obecnie do tego przekonania i położył zasługę przez zniesienie wyżej wspomnianego ograniczenia. (*Köln. Z.*)

* (Kwestja algierska). Pp. Berryer, Juljus Favre i Lanjuinais otrzymali z Algierji liczne listy dziękczynne za mowy miane przez nich w ciele prawodawczym w kwestji algierskiej. (*Schl. Z.*)

* (Sprawa ogrodu luksemburckiego.) *Paryż, 29 marca.* Cesarz zwiędził w niedzielę rano Luksemburg. Niewiadomo jeszcze jakie rezolucje powziął monarcha po nowem tem zbadaniu kwestji na miejscu. Jedni utrzymują, że cesarz poleci p. Haussmannowi wyjaśnić ową kwestję, chociaż według legalnego porządku rzeczy sprawa ta nie należy do niego, gdyż ocenienie gruntów zajętych pod Luksemburg interesuje gminę, a nie miasto Paryż. Drugi sądzą, że cesarz podał na miejscu projekt, ażeby sprawę tę zbadano jak najrozciąglej przez zebranie głosów obywateli i po wyjaśnieniu zupełnem powodów, oparto się na planach. Wyjaśnienie to byłoby korzystnem, gdyż sprawa Luksemburga mało w ogólności jest znaną. Niewiadomo także, że większa część gruntów przechodziła w drodze sukcesji, niektóre z nich podarowane zostały w drodze łaski lub nadane tymczasowo. Zresztą lasek zależy od ministerstwa robót publicznych, ogród botaniczny zaś należy do ministerstwa wychowania publicznego. Lasek, który był niegdyś zamknięty, został przez liberalność p. de Cazes otwarty dla publiczności. (*Indep. bel*)

* (Pogrzeb królowej Marji Amelji). Na pogrzeb ten, który miał odbyć się 3-go b. m., udali się do Anglii książę de Broglie i pp. Passy, Duchâtel i Guizot. P. Thiers nie bierze udziału w tej smutnej uroczystości, tak samo, jak nie był na pogrzebie króla Ludwika-Filipa w 1850 roku. (*Nordd. A. Z.*)

Niemcy.

* (Jen. Manteuffel.—Żegluga nadbrzeżna.) *Hamburg, 3 kwietnia.* Podług *Hamb. Nachr.*, gubernator Szlezwigu jen. Manteuffel spodziewany jest we czwartek w Kiel, z odwiedzinami u namiestnika austriackiego.—Kwestja żeglugi statków pruskich przy brzegach holsztyńskich, i statków holsztyńskich przy brzegach pruskich, została jak najpomyślniej rozstrzygnięta. (*Wolff's T. B.*)

Prusy.

* (Misja jen. Manteuffel.) *Berlin, 3 kwietnia.* *Zeidler Corr.* pisze: Zdaje się, że gubernator baron Manteuffel ma misję przekonać się, o ile władze austriackie w Holsztyjni szanują założenia prawne konwencji gasteńskiej i traktatu pokoju wiedeńskiego. Jeżeli Austria stanie w ten sposób na stanowisku traktatu pokoju wiedeńskiego, w takim razie zbyteczne będzie zapewnienie ze strony Prus, że te

ostatnie chcą się starać o zachowanie pokoju. (*Wolff's T. B.*)

Szwecja i Norwegja.

* (Tolerancja religijna.) Komitet specjalny uchwalił 11 głosami przeciwko 8, przekazany mu do rozpatrzenia przez sejm szwedzki projekt dotyczący przypuszczenia innowierców chrześcijan i żydów, którzy nie są członkami kościoła narodowego protestanckiego, do sprawowania służby cywilnej w królestwie szwedzkim, z wyjątkiem tylko funkcji sądowych, kościelnych, nauki religii, filozofji i historii. Stany królestwa szwedzkiego po otrzymaniu sprawozdania komitetu, rozpatrzą teraz ów projekt, który ma zaprowadzić znakomity postęp w prawodawstwie szwedzkim we względzie swobody sumienia i wyznania religijnego. (*Le Mon. Un. s.*)

Włochy.

* (Młodzież arystokratyczna.—Sądownictwo.) Z Rzymu piszą do *Allg. Aug. Z.* pod datą 22 marca: Znaczna liczba młodzieży ze stanu szlacheckiego dała się nakłonić do wnoszenia na bankiecie toastów na cześć króla Wiktora Emanuela i na intencję wkroczenia jego do Rzymu, co wywołało w najwyższych sferach wielkie niezadowolenie. Obok tego klerykałni użalają się na młodsze pokolenie niegdyś tak pobożnej arystokracji rzymskiej, i podnoszą tę mianowicie okoliczność, że tak w stanie duchownym, jak i w armji papieżkiej, młodzież szlachecka należy do rzadkich wyjątków. Jest to znamieniem czasu, zasługującym na uwagę i spostrzegać się dającym we wszystkich gałęziach obecnego zarządu kościelnego, znajdującego się w coraz większym odosobnieniu.—Okólnik ministra spraw wewnętrznych dotyczący dziwnego rozporządzenia, mającego na celu „uproszczenie sprawiedliwości.” Podług tego rozporządzenia, przy ogłaszaniu wyroków, ma być odtąd podawana treść historyczna wypadku jedynie w głównych zarysach, z pominięciem całej historii sprawy i rezultatów śledztwa. Obok tego, „przy przytaczaniu motywów do wyroku, nie należy wchodzić w dokładny rozbiór ani w szczegóły takowych, lecz powinny być podawane zwięzłe i zrozumiałe tylko te z pomiędzy nich, na których opiera się wyrok.” Podczas gdy wszędzie dążą do tego, ażeby za pomocą jawności postępowania sądowego i t. d., lud stawał się poniekąd spółsędzią, w Rzymie przeciwnie usiłują otaczać coraz bardziej sprawiedliwość pełną tajemniczości ciemnością, jak to miało miejsce w ciemnych okresach sądownictwa. (*Köln. Z.*)

Korespondencja Dziennika Warszawskiego.

Paryż, 31 marca.

Postęp materialny i moralny.—Pierwszego przeczyć nie mogą, a o drugim niżej.—Rzezie żydów w Czechach, napad na protestantów przez sfanatyzowanych mieszkańców Barle.—Fanatyzm z Garibaldi.—Policja emigracji, która w danym razie umie nie wiedzieć.—Różne ciekawości a propos aresztowanych w Brukselli.

Antagoniści nowożytnego postępu, nie mogą przeczyć, że cywilizacja nasza materialna doszła prawie do szczytu swego rozwoju:—koleje żelazne, które podróżują, gaz który ich oświeca, stowarzyszenia akcjonariuszów, które kosztem łatwowiernych papier zamieniają dla nich na złoto; filantropijne monopole, istny feudalizm kapitalistów, eksploatujące tłum, trzymające pod żelaznym jarzmem nadużyć pieniężnych nad pracą, całe tysiące robotników, i pod pretekstem taniości rujnujące wszelkie przedsiębiorstwa indywidualne, stawiające rzemieślnika między narzucaną mu ceną, a głodem, gdyż ten nie znajdzie starym obyczajem drugiego majstra co by mu lepiej zapłacił;—otoż wszystkiego tego i wielu innych jeszcze rzeczy zaprzeczyc nie można. Postęp materialny istnieje, sam papież to przyznaje, pisząc własnoręcznie reklamy dla jakiegoś katolickiego spekulanta, którego w Belgji jawnie oszustem nazywają. Lecz w jakim się za to stanie znajduje postęp moralny, wołają ci moralisci, postęp prawdziwy, postęp chrześcijański?

Rządy, odpowiadają ci panowie, obdzierają kościół z dóbr doczesnych, biorą dobroczynności, dozory szpitalne, stowarzyszenia laików, wydzierają duchowieństwu boski jego przywilej zbierania i rozdawania jałmużny. Szkoły są w rękach świeckich, innowierce stawiają bezkarnie świątynie; słowem szatan zapanował nad ziemią; płacz i zgrzytaj zębami, nieszczęsna ludzkości, gdyż wkrótce smoła piekielna cię zaleje.

Bolesne te skargi nie rozrzuwią nikogo. Wie dziś każdy co one znaczą. Jezuityzm, który tak długo wyklinał postęp materialny, środek prawdziwy do uemancypowania i umoralnienia człowieka, a z którego dziś korzysta, jak najlepszy przemysłowiec ateista, żyje się z gniewu, że mu wysuwa się z rąk postęp moralny, który podług niego stanowić ma dlań

OBWIESZCZENIA SADOWE I ADMINISTRACYJNE.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 2025). Bank Polski

Podaje do wiadomości, że posiadając obszerny plac nad Wisłą przy ulicy Solec, w bliskości młyna parowego, oznaczone Numerami 2,959, 2,960 B i 2,961, obejmujące około 120,000 łokci kwadratowych i łączące się z sobą, zamierza takowe wystawić na sprzedaż częściami, wraz z obszernym spichrzem znajdującym się na placu N 2,959.

Gdyby jednak kto z przedsiębiorców przemysłowych był w chęci nabycia tych realności łącznie, zechce w tym celu przed dniem 8 (20) Kwietnia r. b. zgłosić się na piśmie, adresując do Prezesa Banku z oświadczeniem, jaką cenę za te realności byłby gotów, i pod jakimi warunkami zapłacić.

Warszawa d. 22 Marca (3 Kwietnia) 1866 r.

Vice Prezes,
Rzeczywisty Radca Stanu
(podpisano) S. Szemioth.
Naczelnik Kancelarii
(podpisano) J. Makulec.

(N. D. 1960). Rząd Gubernjalny
Lubelski.

Na zasadzie reskryptu Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z d. 2 (14) Lutego r. b. Nr. 4023/1352 podaje do powszechnej wiadomości, że w biurze Rządu Gubernjalnego, w sali zwykłych posiedzeń odbywać się będzie w d. 15 (27) Kwietnia r. b. głośna in plus licytacja na sześciolatek począwszy od d. 20 Maja (1 Czerwca) r. b. wydzierżawienie dóbr skonfiskowanych Michalków z propinacją w Powiecie Bialskim gubernji tutejszej położonych, a to poczynając od rs. 450 czynszu rocznego dotychczas z tychże dóbr opłacanego.

Wydzierżawienie to dokonywać się będzie podług ogólnych warunków do dzierżawy dóbr rządowych przepisanych z tego jedynie zastrzeżeniem, że na przypadek sprzedaży lub innego przeznaczenia tych dóbr, dzierżawca po upływie pierwszych trzech lat, za rocznym naprzód wypowiedzeniem, ustąpić będzie musiał od roku ekonomicznego z posesji w każdym roku bez żadnej do Skarbu pretensji.

Na wadium do licytacji oznacza się 1/4 część ceny dzierżawnej tj. jest rs. 112 k. 50, które naley miały być przybyciu licytacji do 1/4 części postarpionego plusu dokompletowane i do depozytu kasy gubernjalnej wniesione zostanie. Opłata podatków i wszelkich ciężarów gruntowych, bądź istniejących, bądź w ciągu tenuty dzierżawnej przybyć mających dzierżawca obowiązują być.

Kaucja do tej dzierżawy wymagana po spisaniu i zatwierdzeniu umowy dzierżawnej, wyrównująca jednorazowemu postarpieniu czynszowi i podatkom w 14 dni do depozytu kasy skarbowej, w listach zastawnych, obligacjach skarbowych i innych dozwolonych papierach kredytowych w gotowości lub hypotecnie wystawioną być winna.

O wysokości intryty z dóbr Michalków i potrąconych podatków, tudzież o wszelkich szczegółowych warunkach licytacyjnych, ubiegający się konkurencji poinformować się mogą w Sekcji dóbr i lasów Rządu Gubernjalnego Lubelskiego, każdodziennie z wyjątkiem świąt uroczystych i dworskich od godziny 9-ej rano do 3-ej po południu. O stanie zaś dóbr i szczegółach dochodów przekonać się winni na miejscu, Skarb bowiem wypuszcza dobra ryczałtem i za żadne szczegóły nie ręczy.

Każdy więc mający chęć zadzierżawienia dóbr Michalków w terminie oznaczonym do Rządu Gubernjalnego przybyć winien po poprzednim zaopatrzeniu się w dowody kwalifikacyjne postanowieniem Namiestnika Królewskiego z d. 24 Stycznia 1858 r. oraz dodatkowym rozporządzeniem Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z d. 4 (16) Września 1857 r. Nr. 32198/15466 przepisane, jak niemniej w gotowe na wadium pieniądze.

Lublin, d. 14 (26) Marca 1866 roku.
Za Gubernatora,
Radca Rządu Gubernjalnego,
Wędrychowski,
Za Naczelnika Kancelarii, Zawadnicki.

(N. D. 2043). Magistrat Miasta
Warszawy.

Podaje do wiadomości powszechnej, że w d. 1 (13) Kwietnia r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na urządzenie około 5,000 stóp kwadratowych rosyjskich chodnika asfaltowego na fundamenta z cegieł w ulicy Krakowskie Przedmieście i Dziekanka, od podwyższonej ceny na kop. sr. 26 wyraźnie kopiejek dwadzieścia sześć za stopę kwadratową rosyjską ułożonego chodnika, w warunkach zamieszczonych i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiębiorstwo, mogą złożyć w czasie

i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami, bez skrobienia, poprawek i przekreśleń wypiszą, jaki odstępują procent od ceny warunkami licytacyjnymi objętej i do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit Kasy Głównej Ekonomicznej Miasta Warszawy na złożone w tejeże wadium w ilości rsr. 120 i na koszt ogłoszenia rsr. 15, które nie utrzymujemy się przy licytacji, nitychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzania w Wydziale Administracyjnym każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Warszawa d. 14 Marca 1866 r.

p. o. Prezydenta,
Generalnego Sztabu, Generał Major,
Witkowski.

Za Naczelnika Kancelarii, Sosonko.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia ... podaje niniejszą deklarację, iż podejmuję się urządzić około 5,000 stóp kwadratowych rosyjskich chodnika asfaltowego na fundamentie z cegieł w ulicy Krakowskie Przedmieście i Dziekanka po kop. rs. 26 wyraźnie kopiejek dwadzieścia sześć za stopę kwadratową rosyjską już ułożonego chodnika i odstępuję od takowej procentów NN. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej Miasta Warszawy wadium w ilości rsr. 120 i na koszt ogłoszenia rsr. 15 przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie w NN. pisałem dnia NN.

(Podpisać wyraźnie imię i nazwisko).

(N. D. 1925). Варшавский Военный
Округ.

О Б Ъ Я В Л Е Н И Е.

Окружного Артиллерийского Управления
Варшавского военного округа.

1. Въ сказанномъ Управлении будутъ произведены 25 Апрелья 1866 года торги, а 28 Апрелья переторжка, на поставку въ крѣпостныя артиллеріи свинца, въ Варшавскую 20,000 пуд. а въ Новогорьевскую 10,000 пуд. всего тридцать тысячъ пудовъ.

2. Подрядъ долженъ быть исполненъ на основаніи прилагаемыхъ при семъ условій, съ соблюденіемъ общихъ правилъ, указанныхъ въ главѣ II, раздѣла III, книги I, части IV Свода военныхъ постановленій о подрядахъ вѣдомства Военнаго Министерства.

3. На случай неисправности Подрядчика опредѣляется неустойка въ 10% отъ той суммы, которая остается на торгахъ. Залогъ къ торгамъ долженъ быть представленъ, на суму 9,000 рублей.

4. Торги будутъ производиться изустные съ допущеніемъ присылки запечатанныхъ объявленій.

5. Лица желющія вступить въ изустный торги, обязаны до присылки къ оному представитъ при прошеніи документа о своемъ званіи и вышеозначенный залогъ.

6. Запечатанныя объявленія къ торгамъ должны быть доставлены не позже 11-ти часовъ утра въ день переторжки. Объявленія должны заключать въ себѣ: а) согласіе принять подрядъ на точномъ основаніи и условіи; б) цѣну на свинецъ, написанную прописью; в) мѣсто пребыванія; имя и Фамилія предъавителя, также мѣсяць и число когда объявленіе писано.

При объявленіи должны быть приложены документа о званіи предъавителя и залогъ въ обезпеченіе неустойки.

Объявленія заключающія въ себѣ условія въ чемъ либо несогласныя съ опубликованными, также объявленія, при которыхъ небудетъ приложено требуемаго залога, будутъ оставлены безъ всякихъ послѣдствій.

Г. Варшава, 15 Марта 1866 года.
Начальникъ Артиллеріи Варшавскаго Военнаго Округа, Генералъ-Лейтенантъ,
Князь Масальскій,
Правитель Дѣлъ, Полковникъ
Сотовъ,
Старшій Адыютантъ, Подполковникъ
Туношевскій.

У С Л О В І Я

на поставку въ крѣпости Варшавскую 20,000 пуд. и Новогорьевскую 10,000 пуд. свинца.

1. Свинецъ долженъ быть поставленъ, согласно правилъ для приема онаго въ артилерію, т. е. чистый, лучшаго качества и при пробѣ не долженъ имѣть угару болѣе 35 золотниковъ на пудъ, а по химическому разложенію не содержать въ себѣ по-

сторонней и вредной примѣси болѣе двухъ процентовъ. Сверхъ того, если цѣлую свинку плашмя опуститъ на каменный полъ съ высоты 5 футъ, то чтобы свинецъ не разбивался на части.

2. Проба свинца будетъ производиться при приемѣ таковъ го въ сказанныхъ крѣпостяхъ. Въ принятомъ годномъ свинцѣ Командиры крѣпостныхъ артиллерій обязаны безъ замедленія выдавать подрядчику квитанціи.

3. Поставки свинца должна быть исполнена въ теченіе пяти мѣсяцевъ, считая сей срокъ со дня заключенія контракта.

Уплата денегъ будетъ производиться по мѣрѣ поставки свинца въ крѣпости, т. е. по представленіи подрядчикомъ въ Окружное Артиллерійское Управленіе Варшавскаго Военнаго Округа квитанцій въ сдачу свинца. Деньги будутъ выдаваться изъ Варшавскаго Казначейства Министерству Финансовъ, по асигновкамъ сказаннаго Управленія, которое обязывается, асигновки отсылать въ казначейство, а талоны выдавать на руки подрядчику не позже двухъ дней по полученіи квитанцій. За тѣмъ дальнѣйшія распоряженія по выдачу денегъ лежатъ на обязанности помѣстнаго казначейства и артиллерійскаго вѣдомства уже ии за что не отвѣчаютъ.

5. Для обезпеченія казны, подрядчикъ обязанъ представить залогъ въ 10% или 1/4 часть полной подрядной суммы который будетъ возвращенъ по исpravной поставкѣ всего количества свинца. Залогъ долженъ быть представленъ въ наличныхъ деньгахъ или законныхъ процентныхъ бумагахъ, допускается залогъ въ недвижимомъ имуществѣ, но не болѣе, какъ на половину злогоуовой суммы.

6. Подрядчикъ можетъ получить задатокъ подъ особый законный залогъ, рубль за рубль, но не болѣе 10% или 1/10 части подрядной суммы, и выданныя деньги будутъ удерживаться въ надлежащей соразмѣрности, при уплатѣ за свинецъ по каждой квитанціи.

7. Неустойка со стороны подрядчика опредѣляется слѣдующая: а) если не заключитъ контракта въ теченіе двухъ недѣль, считая сей срокъ со дня полученія подрядчикомъ объявленія, или вовсе откажется отъ подряда, то удержится въ казну полная неустойка 10%. б) Если въ теченіе контрактнаго срока неоставитъ всего количества свинца, то съ него удержится полная неустойка 10% и въ мѣсяцъ съ тѣмъ отказывается въ подрядъ. Если же въ теченіе пяти мѣсяцевъ имъ будетъ выставлена часть слѣдуемаго по контракту количества свинца, то ему дозволяется поставить остальную часть въ теченіе двухъ мѣсяцевъ, со взыманіемъ неустойки; въ первый мѣсяць 4% съ невыставленнаго количества свинца, а во второй 6% съ невыставленнаго количества, и послѣ сихъ двухъ мѣсяцевъ въ подрядъ отказывается. в) Полученія въ задатокъ деньги сколько таковыхъ будетъ причитаться казнѣ.

8. Взыманіе, означенное въ 7-мъ пунктѣ, должно быть исполнено изъ денегъ причитающихся къ выдачѣ подрядчику за поставленный свинецъ, а за недостатокъ, изъ его залога, при чемъ залогъ, заключающійся въ недвижимомъ имуществѣ, если только подрядчикъ не представитъ въ теченіе мѣсяца: считая этотъ срокъ со дня объявленія ему расчета, наличныхъ денегъ, будетъ проданъ съ торговъ установленнымъ порядкомъ.

9. Подрядчику предоставляется право передать подрядъ другому лицу на точномъ основаніи этихъ условій, но не иначе какъ съ разрѣшенія Начальника Артилеріи Варшавскаго Военнаго Округа.

10. Во всѣхъ случаяхъ изъ контракта проистекать могущихъ, о коихъ въ этихъ условіяхъ не объяснено, казна и подрядчикъ руководствуются, существующими на сей предметъ узаконеніями изложенными въ Сводѣ военныхъ постановленій и въ Сводѣ Гражданскихъ законовъ.

Г. Варшава, 15 Марта 1866 года.
Начальникъ Артиллеріи Варшавскаго Военнаго Округа, Генералъ-Лейтенантъ,
Князь Масальскій,
Правитель Дѣлъ, Полковникъ
Сотовъ,
Старшій Адыютантъ, Подполковникъ
Туношевскій.

(N. D. 1937). Dyrekcja Szczęgotowa
Towarzystwa Kredytowego Ziemi
Gubernji Radomskiej w Kielcach.

Na zasadzie postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i stósnowych upoważnień przez Dyrekcję Główną udzielonych, uwiadamia wszystkich interesowanych, że dobra ziemskie:

1. Bydlin z przyległościami Załęże, Zawa-

da i Krzywopłoty w Okręgu Pilickim Powiecie Olkuskim, i

2. Soboszków z folwarkiem Soboszków i nowo-erygowanym folwarkiem Jadwisin, w Okręgu Szkalbierskim Powiecie Olkuskim

Z wszystkimi przyległościami i przynależnościami w Gubernji Radomskiej położone, jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemiemi należnych: 1) Bydlin rsr. 975, 2) Soboszków rsr. 1,110; po spełzłej dla braku licytantów pierwszej przymusowej sprzedaży, wystawione zostają na drugą, czyli ostateczną przymusową sprzedaż przez licytację publiczną od zniżonego szacunku.

Przedaz e odbywać się będą w obec delegowanego Radcy tutejszej Dyrekcyi Szczęgotowej dóbr:

1. Bydlin w d. 21 Kwietnia (3 Maja) 1866 roku przed Rejentem Szczepanowskim Adamem.

2. Soboszowa w d. 22 Kwietnia (4 Maja) 1866 r. przed Rejentem Szczepanowskim Adamem, poczynając od godziny 10 z rana w Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Radomskiej w mieście Kielcach, w oficyntie zamku po Biskupiego, przed wyznaczonym Rejentem lub innym, któryby go zastępował.

Vadium do licytacji w gotowiznie lub w listach zastawnych z właścicielami kuponami oznaczone jest, dla dóbr:

1. Bydlin na rsr. 4,500, a licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 2,700;

2. Soboszowa na rsr. 1,500, a licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 12,000.

Warunki do licytacji są do przejrzania w księgach hypotecznych właścicieli dóbr w Biórze Dyrekcyi Szczęgotowej.

Ostrzeżenie. Jeżeli nikt się nie zgłosi z chęcią kupna, dobra będą przysądzone na własność Towarzystwa Kredytowego Ziemiemi.

Kielce d. 7 (19) Marca 1866 r.

Prezes, E. Różycki.

Pisarz, Janczewski.

(N. D. 2005) Naczelnik Powiatu
Kaliszkiego.

Podaje do powszechnej wiadomości, że w powtórnym terminie w dniu 18 (30) Kwietnia r. b. o godzinie 11 z rana w Biórze Powiatu Kaliszkiego odbywać się będzie przez opieczętowane deklaracje in minus licytacja na enterpryzę reperacji domu i zabudowań pocztowych w mieście Kaliszu od sumy rs. 923 kop. 32 1/2, potwierdzonemi przez władzę wyższą anszlagami objętej.

Deklaracje mają być pisane czytelnie bez poprawek i skrobów, do których dołączyć należy kwit kasy Skarbowej na złożone wadium rs. 93.

Takie deklaracje opieczętowane mają być złożone przed godziną do licytacji oznaczoną, uchybiający zaś temu, sam sobie winę przypisze, jeżeli deklaracja odrzuconą zostanie.

Warunki pod jakimi enterpryza ta ma być dopełniona każdego czasu w godzinach biurowych, w Biórze Naczelnika przejrzone być mogą.

Wzór do deklaracji.

Stosownie do ogłoszenia Naczelnika Powiatu Kaliszkiego z dnia 16 (28) Marca r. b. Nr. 5329 ja niżej podpisany obowiązuję się niniejszą deklaracją wyroperować przez enterpryzę dom i zabudowania pocztowe w mieście Kaliszu za sumę rs. (wyraźnie wypisać literami) w ścislem zastosowaniu się do warunków w tym celu ustanowionych.

Kwit Kasy N. na złożone w gotowiznie wadium rs. 93 dołączam, które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę.

Stałe moje zamieszkanie w N. pisałem w N. dnia N. miesiąca N. 1866 r.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko)

Kalisz d. 16 (28) Marca 1866 r.

Bakowicz.

(N. D. 2007) Naczelnik Powiatu
Olkuskiego.

Podaje do powszechnej wiadomości iż w d. 3 Maja r. b. o godzinie 11 z rana odbywać się będzie w mieście Pilicy przed Sekwestratorem Skarbowym Iwanickim licytacja głośna in plus na sprzedaż zajętych przez tegoż w dniu 3 (15) Marca r. b. w dobrach Pradła Inwentarzy żywych a to na sadysfakcją należności Skarbowych sumę rs. 1,650 wynoszących.

Każdy zatem chęć licytowania mający, w terminie i miejscu zgłosić się zechce.

Olkusz d. 15 (27) Marca 1866 r.

(N. D. 2006) Naczelnik Powiatu
Miechowskiego.

Komisja Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych reskryptem z d. 7 (19) Marca r. b. Nr. 1532/3119 zatwierdziła wykaz kosztów na uporządkowanie i zabrukowanie rynku i ulic w mieście Słomnikach na trakcie od miasta Powiatowego Miechów ku Krakowu leżącym na sumę rs. 22,898 kop. 62 1/2 sporządzony, przeto ogłaszam niniejszem, że w dniu 27 Kwietnia (9 Maja) r. b. w biurze moim odbędzie się

in minus przez opieczetowane deklaracje, a nastepnie po ich opieczetowaniu glosna licytacja miedzy konkurentami, do deklaracji dolozzone byc winny kwity na zlozone w jednej z Kas Skarbowych lub Ekonomicznych vadium 1/10 czesci powyzszej sumy wyrównywajace, to jest w sumie rs. 2,290, które odstępującym od licytacji, zaraz, powrócone zostanie, zaś vadium utrzymującego się przy licytacji do depozytu Banku Polskiego na poczet kaucji odeslane będzie. Deklaracje napisane być winny podług dolozzonego tu poniżej wzoru, czysto, bez żadnych poprawek lub skrobani, przyjmowane będą od godziny 10-jej do godziny 12-jej w południe, po upływie zaś tej godziny do otwarcenia deklaracji i rozpoczęcia licytacji przystępuję, bez przyjmowania dodatkowo deklaracji.

Warunki licytacyjne, jako też wykaz kosztów codziennie wyjawsz się mogą w godzinach biurowych przejrzane być mogą.

Wzór do deklaracji

W skutek ogłoszenia Naczelnika Powiatu Miechowskiego z d. 16 (28) Marca r. b. Nr. 4,070, podaje niniejszą deklaracją, iż podejmuję się entrepryzy uporządkowania i zabrukowania rynku i ulic w mieście Słomnikach za sumę rs. N. kop. N. (wypisać wyraźnie literami i liczbami), poddając się wszelkim zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym. Kwit kasy N. na zlozone vadium dolozczam, które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę.

Stale moje zamieszkanie w N. pisalem w N. dnia N. 1866 r.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko).

Miechów dnia 16 (28) Marca 1866 r.

J. Świerczewski.

(N. D. 1853) Naczelnik Powiatu Lukowskiego.

Podaje do publicznej wiadomości, że w d. 7 (19) Kwietnia r. b. od godziny 10-jej rano do 2-jej po południu odbywać się będzie w biurze Naczelnika Powiatu Lubuskiego przez składanie opieczetowanych deklaracji, in minus licytacja w drugim terminie, na entrepryze oparkowania kierunku żydowski-go w mieście Łukowie, oraz pobudowanie tamże domu drewnianego dla grabarza od sumy rs. 1,219 kop. 23 1/2, wyrażnie rs. tysiąc dwieście dwięćdziesiąt kop. dwadzieścia trzy i pół Kosztorysem na dniu 15 (27) Lipca 1864 r. Nr. 1,905 i 9,004 przez Komisję Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych zatwierdzonym, na ten cel wyznaczony.

Każdy przeto mający chęć ubiegania się o tę entrepryze, zgłosi się w terminie i miejscu wyżej oznaczonym, z deklaracją wedle wzoru niżej zamieszczonego, napisaną do której dolozczony być winien kwit Kasy Skarbowej lub miejskiej na zlozone do tej licytacji vadium wyrównywajace 1/10 czesci sumy anszlagowej to jest rs. 122 w której nieutrzymajacemu się zaraz po odbyciu licytacji zwrócone, a vadium utrzymujace go się do skomptowania kaucji 1/5 czesci zaliczowanej sumy wyrównywajacej zatrzymanem będzie, warunki licytacyjne zatwierdzony anszlag każdego czasu wyjawsz święta, uroczyste i niedziele w biurze Powiatu przejrzane być mogą, deklaracje przyjmowane będą tylko do godziny 2-jej po południu a podane po tym terminie odrzucone zostaną.

Wzór do deklaracji

W skutek odnoszenia przez Naczelnika Powiatu Lukowskiego pod dnim 7 (19) Marca r. b. N. 3,315 uczynionego, podaje niniejszą deklaracją, że obowiązuję się dopełnić oparkowanie kierunku żydowskiego w mieście Łukowie, oraz pobudować tamże dom drewniany dla grabarza, według kosztorysu przez Komisję Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych pod dnim 15 (27) Lipca 1864 r. Nr. 1,905 i 9,004 zatwierdzonego, za sumę rs. N. kop. N. wyrażnie rs. N. kop. N. poddając się wszelkim zastrzeżeniom objętem w warunkach licytacyjnych.

Zaświadczenie Kasy N. na zlozone w niej vadium rs. 122 dolozczam, które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę, lub na mój koszt do N. odesłać proszę.

Stale moje zamieszkanie jest w N. Pisalem w N. dnia N. meca N. 1866 r.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko.)

Luków d. 7 (19) Marca 1866 r.

Rada Honorowy, Zabielski.

(N. D. 2009) Naczelnik Powiatu Siedleckiego.

Ponieważ licytacja na entrepryze ulic w mieście Liwie w dniu 27 Syczynia (8 Lutego) r. b. w biurze mojem odbyto, Komisja Rządowa Reskryptem z dni. 14 (26) Lutego r. b. Nr. 2420,4992 unieważniła z powodu że ponieważ pomiędzy drugim a trzecim ogłoszeniem w Dzienniku Warszawskim opinyęto dni 6 zamiast przepisanego najmniej siedmiodniowego terminu, i nową licytacją ogłosić i okazała.

W skutek więc tego podjęto do publicznej wiadomości iż w dniu 18 (30) Kwietnia r. b. o godzinie 12 w biurze tutejszego Powiatu odbywać się będzie przez opieczetowane deklaracje-powtórna in minus licytacja na zabrukowanie miasta Liwa poczynając od sumy rs. 1418 kop. 25 na pierwszej licytacji postapionej,

Mający przeto chęć podjęcia się powyższej entrepryzy, winni złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym deklarację opieczetowaną podług wzoru poniżej zamieszczonego napisaną w której wyraźnie literami, bez skrobania, poprawek lub przekreśleń winni oznaczyć sumę za jaką w mowie będącej entrepryzy podejmują się tudzież złożyć w Kasie Powiatu tutejszego jeśli przez pocztę deklaracje swe nadesłać vadium gotowizną wyrównywajac 1/10 czesci sumy to jest rubli srebrem 144 które nieutrzymajacemu się przy licytacji zaraz zwrócone będzie i kwit na zlozone do deklaracji dolozczyć.

Warunki pod którymi licytacja odbywać się będzie w którym czasie w biurze Powiatu przejrzane być mogą.

Wzór do deklaracji

W skutek ogłoszenia W. Naczelnika Powiatu Siedleckiego z dnia 15 (27) Marca r. b. Nr. 203, podaje niniejszą deklaracją, iż podejmuję się entrepryzy zabrukowania ulicy w mieście Liwie za sumę rs. N (tu wypisać literami sumę za jaką konkurent podejmuję się entrepryzy) poddając się wszelkim obowiązkom i z zastrzeżeniem warunkami licytacyjnymi objętych.

Dowód na zlozone w Kasie vadium w kwocie rs. 144 i zwrot którego w razie nieutrzymania się do rak moich lub przesłanie takoweżo na mój koszt pocztą (wyraźnie, dokąd vadium ma być odesłane).

Stale moje zamieszkanie w N. Pisalem w N. meca N roku 1866

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko)

Siedlec d. 15 (27) Marca 1866 roku.

Rzewuski.

(N. D. 1762) Magistrat miasta Grójca.

Podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że w drugim terminie d. 11 (23) Kwietnia r. b. o godz. 2 po południu bowiem pierwszy spełzył bezskutecznie, odbywać się będzie sekretna przez opieczetowane deklaracje licytacja in plus w Magistracie m. Grójca na wydzierżawienie austeryj miejskiej poczynając od d. 19 Czerwca (1 Lipca) r. b. na rok jeden, dwa lub trzy, jak władza wyższa zatwierdzi od sumy rs. 400 dotąd opłacanej dzierżawy.

Mający chęć zadzierżawienia austeryj miejskiej zechcą się stawić w miejscu i czasie oznaczonym i złożyć deklaracje podług wzoru poniżej zamieszczonego napisaną, do której dolozczonym być winien kwit którejkolwiek kasy skarbowej na zlozone vadium 1/10 czesci sumy licytacyjnej wyrównywajace deklaracja ma być czysto i bez skrobani napisana. O innych warunkach każdodziennie wyjawsz dni święteczne dowiedzieć się można w Magistracie m. Grójca w godzinach służbowych.

Grójec, dnia 7 (19) Marca 1866 roku.

Oskolski.

Wzór do deklaracji

W skutek ogłoszenia Magistratu M. Grójca z d. 7 (19) Marca r. b. Nr. 441, podaje niniejszą deklaracją, iż obowiązuję się wziąć w dzierżawę austeryj miejską w Grójcu poczynając od d. 1 Lipca r. b. za sumę NN. wypisać literami na rok jeden dwa lub trzy jak władza wyższa zatwierdzi, poddając się wszelkim warunkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętem. Kwit kasy NN. na zlozone vadium rs. 40 dolozczam. Stale moje zamieszkanie jest w NN., pisalem dnia, miesiąca i roku NN.

Tu wypisać wyraźnie imię i nazwisko.

(N. D. 2003) Magistrat Miasta Gubernjalnego Radomia.

Podaje do powszechnej wiadomości, że w skutku Reskryptu Rządu Gubernjalnego z d. 8 (20) Marca r. b. Nr. 10,331, w d. 18 (30) Kwietnia r. b. od godziny 11-jej z rana do godziny 12-jej w południe w biurze Magistratu Miasta Radomia odbywać się będzie, przez opieczetowane deklaracje licytacja in plus na sprzedaż drzewa budulcowego w sztukach różnej długości przygotowanego na budowę baru dla inwalidów, a to od sumy rs. 266 k. 7 przez Komisję Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych dnia 2 (14) Lutego roku bież. zatwierdzonej, każdy przeto mający chęć zakupu wspomnianych materiałów, zechce w terminie oznaczonym deklaracje swoje w zastosowaniu się do postanowienia Rady Administracyjnej z d. 16 (28) Maja 1833 r. pisać wraz z dolozczeniem kwitu którejkolwiek kasy rządowej na zlozone w niej vadium 1/10 czesci practium wyrównywajace to jest rs. 26 k. 60 1/4, na ręce Prezydenta lub go zastępującego bądź przez pocztę lub osobie złożyć, po terminie bowiem, lub nie według formy spisane albo skrobane deklaracje przyjęte nie będą. O warunkach zaś licytacyjnych każdego czasu w godzinach służbowych w Magistracie dowiedzieć się można, przyczem wzór do deklaracji dolozcza się.

W Radomiu, dnia 16 (28) Marca 1866 roku. Prezydent, Augustynowicz.

Wzór do deklaracji

W skutek ogłoszenia Magistratu M. Gubernjalnego Radomia z d. 16 (28) Marca r. b. N. 2438 podaje niniejszą deklarację, iż obowiązuję się kupić drzewo budowlane w sztukach różnej długości na budowę baru dla inwalidów przygotowane a to za sumę N (tu wypisać sumę wyraźnie literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętem, zaświadczenie kasy N. na zlozone w niej vadium rs. 26 k. 60 1/4, wyraźnie rubli srebrem dwadzieścia sześć kopiejek szeszedziesiąt i trzy czwarte wynoszące dolozczam, które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę lub o które- ro nadesłanie na pocztę do miejsca N. na mój koszt upraszam. Stale moje zamieszkanie jest w N. Pisalem w N. dnia N. miesiąca N. roku N. (Podpisać imię i nazwisko).

Podaj niniejszem do publicznej wiadomości że w dniu 21 Kwietnia (3 Maja) r. b. od godziny 9 rano do 4 po południu, z mocy Reskryptu Rządu Gubernjalnego Augustowskiego daty 5 (17) Marca r. b. Nr. 9567/607 na zasadzie Reskryptu Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu daty 27 Syczynia (8 Lutego) r. b. Nr. 3969/1325 w Urzędzie Leśnym tutejszym w Staciszkach przy mieście Sereje przed napisanym nadleśniczym w obecności W. Zaleskiego Asesora nadleśnego Gubernji tutejszej odbywać się będzie glosna in plus licytacja na sprzedaż oszacowanego na rs. 1215 kop. 72 dzewa z posuszu powalów i złamów, iglastego oraz z linii cęciowych i pomiarowych różnego gatunku drzewa wyciętego i przy piu znajdujacego się a mianowicie:

(N. D. 2001) Urząd Leśny Sereje.

a) w obrębie Smolca lit. A budulec wielkiego sztuk 5, średniego 126, małego 249, sążni po 85,75 stóp sześcienn. szczap 132 1/3, krągłak 30 1/4, i g. łązi fur dwu - konnych 54, za rs. 271 kop. 16 i pół.

b) w obrębie Podgole lit. B, budulec średniego sztuk 14 małego 34, sążni szczap. 602 1/4, krągłak 196 i g. łązi fur 191, za rs. 550 kop. trzy.

c) w obrębie Olita lit. D budulec wielkiego sztuk 14, średniego 117, małego 292, sążni szczap. 145 1/2, krągłak 39 i g. łązi fur 62, za rs. 358 kop. 50.

d) w obrębie Dziermieniszki lit. F sążni szczap. 16 1/2, krągłak 4 i g. łązi fur 5, za rs. 16 kop. 18.

e) w obrębie Staciszki lit. G budulec średniego sztuk 9, małego 47, sążni szczap. 8, krągłak 2 1/2 i g. łązi fur 10, za rs. 19 kop. 81 1/2.

Każdy przeto mający chęć kupna takowego drzewa, po zapoznaniu się w stosowną gotowizną, winien w terminie i miejscu oznaczonym do licyt. przybyć i złożyć vadium wyrównywajace 1/4 czesci sumy szacunkowej.

O dalszych warunkach licytacji w każdym razie w godzinach biurowych przez dni świętecznych, dowiedzieć się można w Urzędzie Leśnym tutejszym, drzewo zaś na gruncie w lesie okazanem będzie przez miejscową służbę leśną.

Staciszki d. 14 (26) Marca 1866 r.

Nad. Śnieży Świątkowski.

(N. D. 2026) Adjunkt Polijny Powiatu Warszawskiego.

Podaje do powszechnej wiadomości iż w dniu 29 Marca (10 Kwietnia) r. b. o godzinie 12 z południa we wsi Łosia Wólka w Powiecie Warszawsk w gminie Małocice, sprzedawane będą przez publiczną licytację więcej dajacemu za gotowe pędzidlarstwo homocci jako to: m. ble machonowe, jesiono we, zegary, lustra, konie powozowe, aparat miedziany gorzelany, i inne tym podobne.

Warszawa d. 21 Marca (2 Kwietnia) 1866 r.

Świerczyński.

(N. D. 2039) Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Stosownie do art. 632 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Izraela Przepiorki handlującego w Warszawie w domu własnem pod Nr. 2/24 przy ulicy Nowolipie zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łackiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie, przy ulicy Sto-Jerskiej pod Nr. 1775 zamieszkałego obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 4,800, z procentem w chwili zapłaty obliczyć się mianym i kosztów o. Waclawa Dahlen obywatela właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2691 położonej, zaś w Warszawie pod Nr. 1739 zamieszkałego, protokulem Adolfa Mateusza Karwowskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 9 (21) Sierpnia 1865 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajęta i zaareztowana została.

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie pod Nr. 2391, przy rogu ulic Bednarskiej i Furmańskiej, w Cyrkule policyjnym i administracyjnym 11-tym w gminie tegoż Cyrkulu i Magistratu M. Stołecznego Warszawy, w jurisdikcyi Sądu Pokoju O-gu i M. Warszawy, wydziale II, na gruncie emfiteutyicznym do Magistratu M. Stołecznego Warszawy należącem, z którego opłaca się czynszu rocznie r. 3 k. 52 1/2, położona prawem własności do egzekwowanego dłużnika Waclawa Dahlen należąca, w dzierżawnem posiadaniu Hersza Chłdicer, za kontraktem przed Michałem Rapackim Rejentem w d. 29 Października (10 Listopada) 1864 r. na lat trzy, poczynając od d. 1 Kwietnia 1864 r. do tegoż dnia i miesiąca 1863 r. za sumę rs. 2,400, oprócz jednego sklepu narożnego na szynk trunków, trzech przyległych mu pokoi, dwóch pokoi na pie. w-

szem piętrze od ulicy Furmańskiej, dwóch piwnic i góry wspólnej, który to lokal wedle aktu daty 18 (30) Syczynia 1864 r. przed Adamem Dzierżewskim Rejentem zdziałanego, oraz takiegoż aktu daty 29 Kwietnia (11 Maja) 1864 r. w księdze wieczystej nieruchomości N. 2691, objawionych, wydzierżawiony został Abrahamowi Wolfowi Mintz na lat cztery, poczynając od d. 1 Lipca 1864 r. do tegoż dnia i miesiąca 1868 r. za cenę rs. 750 rocznic. Następnie Mintz poddzierżawić miał Abrahamowi Justman, zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypoteczną obciążona, ogólnej rozległości okolo łokci kwadratowych 910 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom masiv murowany o parterze, jednym piętrze i facjatak, z piwnicami murowanymi, dachówką holenderką kryty, trzy kominy murowane mający.

Kloaka na kanale urządzona, przy której jest z desek tak zwany ustep pod daszkiem.

2. Zabudowanie pod półdachem dachówką karpiowką krytym, z desek w słupy na podwalinach postawione, mieszczące w sobie cztery komórki

3. Oficynka parterowa masiv murowana pod półdachem gontami krytym, komin murowany mająca.

4. Studnia balami cembrowana z pompą drewniana i korbą żelazną.

5. Podwórko kamieniem polnym zabrukowane.

W nieruchomości tej jest 15 lokatorów z imion i nazwisk oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyższej i zaareztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedawcy drygującego Teodora Łackiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nrem 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. zlozone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. J.W. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi Miasta Stołecznego Warszawy w Warszawie pod Numerem 387 urzędującemu na ręce Mikołaja Pisarskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Konstantemu Łackiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i Miasta Warszawy Wydziału II-go w Warszawie pod Nr. 549 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 13 (25) Sierpnia 1865 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyższej zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 16 (28) Sierpnia 1865 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaareztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostały.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana d. 22 Października (3 Listopada) 1865 r.

Sprzedawą dryguować będzie Teodor Łacki Adwokat, przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 28 Sierp. (9 Wrześ.) 1865 r.

w z. Podpisarz Trybunału,

Juljan Świerczewski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie dnia 28 Sierp. (9 Wrześ.) 1865 r.

w z. Podp. sarz Trybunału,

Ju Jan Świerczowski.

Po odbyciu w dniach 23 Października (3 Listopada), 5 (17) Listopada i 19 Listopada (1 Grudnia) 1865 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 2691 w Warszawie położonej, Trybunał tutejszy wyrokiem daty 19 Listopa (1 Grudnia) 1865 zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczzonej nieruchomości na dzień 3 (15) Syczynia 1866 r., godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rs. 4,500 jako szacunku przez popierającego sprzedawcę danego, zaś w terminie ostatecznym od 2/3 czesci szacunku przez biegłych wynaleźć się mianego.

Warszawa, d. 23 Listopada (5 Grud.) 1865 r.

Pisarz Trybunału,

Rada Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym nieruchomość Nro 2691 w Warszawie położona, przysądzona została przygotowawczo Teodorowi Łackiemu Adwokatowi za sumę rs. 4,500 i Trybunał wyrokiem daty 3 (15) Syczynia 1866 zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia rzeczzonej nieruchomości na dzień 14 (26) Lutego 1866, godzinę 10-tą rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od 2/3 części szacunku przez biegłych wynaleź się mianego.

Warszawa, dnia 8 (20) Stycznia 1866 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Gdy termin powyższy z powodu zaszyłych sporów odbyty być nie mógł, zatem Trybunał wyrokiem ilacyjnym daty 16 (28) Marca 1866 zapadłym, wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonyj nieruchomości Nr. 2691 w Warszawie położonej na dzień 18 (30) Kwietnia 1866 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w wydziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 10,614 k. 85, jako 2/3 części szacunku przez biegłych wynalezionej.

Warszawa, dnia 18 (30) Marca 1866 roku.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

(N. D. 2036). W dniu 25 Marca (6 Kwietnia) r. b. o godzinie 10 z rana w rynku Staro Miasta, garnitur mebli machoniowych, meble jesionowe, lustro i t. p. obiekt; w dniu 31 Marca (12 Kwietnia) r. b. o godzinie 10 z rana za Żelazną bramą, garnitur mebli jesionowych, różne meble jesionowe, fortepian palisandrowy, lustra, zegary i t. p. obiekt, w drodze prawa zajęte, przez licytacją publiczną sprzedane zostaną.

Wichrowski Komornik Apelacyjny.

(N. D. 2041). Prawnie zajęte nieruchomości, jako to: meble jesionowe, mahoniowe, zegary i t. p. w dniu 29 Marca (10 Kwietnia) o godzinie 11 z rana na targu pod trzema krzyżami i w tymże dniu o godzinie 10 z rana na targu za Żelazną bramą w Warszawie przez publiczną licytacją sprzedane będą.

Markiewicz Komornik.

ZAPOZWY EDYKTALNE

(N. D. 1522) Sąd Policji Poprawczej Powiatu Warszawskiego Wydziału I.

Wzywa Dawida vel Dudie Rozena, mieszkańca m. Międzyrzec, którego do połowy miesiąca Stycznia r. b. przebywał w Warszawie i pracował u tutejszego kupca Moszka Wilnenera, aby w ciągu dni 30-tu od ogłoszenia niniejszego wezwania w celu złożenia tłumaczenia w swej własnej sprawie, dobrowolnie stawiał się w Sądzie tutejszym, w przeciwnym bowiem razie listami gońcami ściągniętym zostanie.

Warszawa d. 21 Lutego (5 Marca) 1866 r.
Sędzia Prezydujący, Żyźniewski.

(N. D. 1695). Sąd Policji Poprawczej Powiatu Warszawskiego Wydziału II.

Zapozywa Matkę Jabłońską lat 26 wieku liczącą, żydówkę, zamężną, bezdzietną, stałe przy matce swej na Kolonji Dworzysku w okręgu Stanisławowskim, następnie w Warszawie pod Nr. 1181 zamieszkałą, obecnie zaś z pobytu niewiadomą, iżby się po odbiór depozytu pod Nr. 2 K. D. z roku 1864 zapisanego i w Sądzie tutejszym znajdującego się w ciągu dni 30 od daty niniejszego ogłoszenia stawiła lub o miejscu swego pobytu zawiadomiła w przeciwnym bowiem razie depozyt ten na rzecz Skarbu spieniężonym zostanie.

Warszawa d. 4 (16) Marca 1866 r.
Sędzia Prezydujący, Moczyłowski.

(N. D. 1391) Sąd Policji Poprawczej Powiatu Warszawskiego Wydziału II.

W dniu 27 Stycznia (8 Lutego) r. b. zatrzymani zostali na ulicy ludzie podejrzani opatrzeni narzędziami złodziejskimi przy których znaleziono około rs. 90 w papierach i medalik złoty.

Gdyby kto był poszkodowany podobnemi przedmiotami, w ciągu dni 30 od daty ogłoszenia niniejszego po udowodnieniu własności z Sądu odebrać je może.

Warszawa d. 17 Lutego (1 Marca) 1866 r.
Sędzia Prezydujący Żyźniewski.

(N. D. 1478). Sąd Policji Prostej Okręgu Czerskiego.

W dniu 9 (21) Lutego r. b. w mieście Warcie, ludziom podejrzany, zakwestjonowano 4 konie, a mianowicie: konia maści brudnokasztanowatej, konia maści gniadej, konia maści skaro-gniadej, klacz maści gniadej z ogonem przyciętym, wraz z uprzężą oraz bryką.

Wzywa zatem poszkodowanego, lub wiadomość mającego, aby celem ustanowienia istoty uczynku, jak niemniej po odbiór tego depozytu, pod nadzorem Sądu tutejszego znajdującego się w przeciągu dni 30-tu od daty ogłoszenia zgłosił się, w przeciwnym bowiem razie, depozytem tym rozporządzone będzie.

Grójec d. 21 Lutego (5 Marca) 1866 r.
Począdek, Władich.

(N. D. 1639) Sąd Policji Poprawczej Wydziału Zamojskiego.

W dniu 26 Stycznia (7 Lutego) r. b. pod miastem Janowem Ordynackim, przy drodze w Kąpliszce o 300 kroków od przedmieścia Zaolszczynia odległej, wynalezionem zostało dziecko nieżywe płci żeńskiej przed niedawnym czasem urodzone, a w skutek morderstwa życia pozbawione, obwinęte było w fartuszek kamlotowy czarny bez paska, z ki'ku kawałków zesztukowany, w wielu miejscach dziurawy, a w części górnej od której pasek oddartym został był faldowany, w chustkę zszytą z dwóch kawałków perkaliku białego, w deseń i rzuty koloru morderowego, niedbale obrąbioną, a nadto owiązane było gałganem podartym starym muszlinowym, w kształcie tasiemki. Ponieważ ani morderca dziecka tego, ani matka jego podotąd wykryte nie zostały. Wzywa przeto każdego, aby, jeżeli wiadomości żądane posiada, takowe sądowi tutejszemu, lub najbliższemu takowe zamieszkania udzielił.

Janów dnia 17 Lut. (1 Mar) 1866 roku.
Sędzia Prezydujący,
Radca Honorowy Przyszański.

(N. D. 1674) Sąd Poprawczy Wydziału Kaliskiego.

W pierwszych dniach miesiąca Lutego r. b. z bryczki przejeżdżającej przez miasto Błaszki, skradziono jeden but futrzany. Poszkodowany, zechce zgłosić się do sądu tutejszego po odbiór tego bota najdalej w dniach 30.

Tyniec dnia 25 Lut. (9 Mar.) 1866 roku.
Sędzia Prezydujący Bromirski.

(N. D. 1690). Sąd Policji Poprawczej Wydziału Kalwaryjskiego.

Wzywa Ignacego Wasilewskiego wyrobniaka, lat 34, katolika, poprzednio we wsi Wierzbalskich Powiecie Trockim Gubernji Wileńskiej mieszkającego, a ostatecznie we wsi Szyksznie Gminie Błogosławieństwo Powiecie Marjampolskim przebywającego, na teraz z pobytu niewiadomego, aby w dniach 30 niezawodnie stawił się w sądzie tutejszym, dla wysłuchania wyroku w sprawie jego o włóczęgostwo, gdyż w przeciwnym razie, przeciw niemu będzie postąpiono.

Kalwarja dnia 26 Lut. (10 Mar) 1866 r.
Sędzia Prezydujący de Johne.

(N. D. 1671) Sąd Poprawczy Wydziału Kaliskiego.

Zapozywa Arona Kronenberga, lat 66 wieku liczącą, kupca drugiej gildy, w mieście Białym-stoku Cesarstwie Rosyjskiem zamieszkiwać mającego, ażeby w ciągu dni 30 licząc od daty niniejszego ogłoszenia niezawodnie stawił się w sądzie tutejszym, celem złożenia tłumaczenia w sprawie własnej, w przeciwnym bowiem razie, jak prawo mieć chce postąpieniem będzie.

Tyniec dnia 23 Lut. (7 Mar.) 1866 roku.
Sędzia Prezydujący Bromirski.

(N. D. 1668). Sąd Policji Poprawczej Wydziału Jędrzejowskiego.

Zapozywa Jakóba Sylbersztajna, lat 21 liczącą, wyznania mojżeszowego, żonatego, dzietnego, handlarza żelazem, ostatecznie w mieście Pilicy Okręgu Pilickim zamieszka-

go, a obecnie z pobytu niewiadomego, aby w własnej swej sprawie, najdalej w ciągu dni 30 od daty ogłoszenia niniejszego, do tutejszego sądu przybył, lub o miejscu teraźniejszego zamieszkania za pośrednictwem najbliższej władzy doniósł, pod skutkami z prawa wypływającymi.

Chęciny dnia 25 Lut. (9 Mar.) 1866 r.
Sędzia Prezydujący Czarnowski.

(N. D. 1577). Sąd Policji Prostej Okręgu Wartyckiego.

W dniu 9 (21) Lutego r. b., kobieta niewiadoma z imienia i nazwiska, ani miejsca zamieszkania, lat około 50 wieku mieć mogąca, wzrost dobry, twarz okrągłą, włosy białe, oczy siwe, czoło niskie, nos krótki mająca, ubrana w sukienkę letnią kamlotową koloru ciemno brąz, kaftanik lekko watowany płócienkowy w ciemne kraty, podobnegoż koloru i gatunku, watówkę, fartuszek perkalikowy w różową kratkę, czepek i koszule płócienne bez żadnych znaków, pończochy i trzewiki; przechodząc z miasta Kaliszę, na territorjum Gminy Skarżyn pod kolonją Potażnia na drodze zachorowała, a sprowadzona do miejscowego Sołtysa, po kilkunastu godzinach choroby, życie zakończyła sposobem naturalnym, jak wyprowadzone śledztwo Sądowe wykryć zdołało. Ktoby przeto posiadał bliższe jakie wiadomości o tej kobiecie, zechce zawiadomić Sąd tutejszy lub też Sąd Policji Poprawczej Wydziału Kaliskiego.

Warta d. 16 (28) Lutego 1866 r.
Asesor Kolegjalny, Podśudek Mizgier.

D O N I E S I E N I A P R Y W A T N E.

NORTH BRITISH & MERCANTILE

TOWARZYSTWO UBEZPIECZEŃ OD OGNI I NA ŻYCIE
W LONDYNIE I EDYMBURGU.

Założone w 1809 r.

KAPITAŁ ZAKŁADOWY. Rs. 15,000,000.
FUNDUSZ REZERWOWY z
końcem roku 1864 uzbierany Rs. 17,000,000.
DOCHÓD ROCZNY przeszło Rs. 4,000,000.

Obadwa Towarzystwa, najstarsze i najbogatsze z reprezentowanych w kraju tutejszym, pozostają pod kierunkiem pierwszorzędnym, domów handlowych angielskich.

Ubezpieczają od pogorzeli prawie wszystkie rodzaje własności, we wszystkich częściach świata, za składkę stosunkowo jak najumiarkowaną. Ubezpieczenia FABRYCZNE pod szczególniej dogodnemi warunkami przyjmują.

Straty z pogorzeli spieszą, i ze wszelkimi ułatwieniami wynagradzają. W razie zająć mogących sporów, poddają się, stosownie do paragrafu 11-go ogólnych warunków Polisy sądom tutejszym i w ogólności tych krajów, w których przedmiot ubezpieczony się znajduje.

Niżej podpisany Agent powyższych Towarzystw, umocowanym jest do natychmiastowego wydawania Polisy, pod jak najprzystępniejszymi warunkami, oraz do wypłacania tu w miejsca wynagrodzeń od Towarzystw przypadających.

Agent Główny dla Królestwa Polskiego, **LEON ROTWAND**, ulica Przechodnia Nr. 951. (3990.)

(N. D. 1764)

Dla właścicieli lasów,

podpisany ma zaszczyt niniejszym oznajmić, że podejmuje się tak w Królestwie jak i w Galicji zupełnego urządzania wszelkiego rodzaju

Tartaków sztucznych,

poruszanych wodą lub siłą parową, za pomocą maszyn parowych przenośnych lub stałych, obliczonych na rozmaite siły, mniejszych i większych, pod gwarancją oraz na żądanie dostarcza potrzebnych robotników; przyczem nadmieniam, że drzewo obrabione na sztucznych tartakach najmniej o 50% na swej wartości zyskuje, jak gdyby było na pniu sprzedane, przez zaprowadzenie spławiania drzewa, nastrojąca się możliwość sprzedawania drzewa w takich miejscach, w których dotąd nie miało żadnego obdytu.

Jeżeli w innych prowincjach naszego państwa, w których drzewo na pniu znacznie jest droższe i robotnik daleko więcej kosztuje, a pomimo tego sztuczne tartaki przez dostarczenie wielkich ilości drzewa do wywozu za granicę znaczne przynoszą korzyści tem bardziej na wielkie zyski z takowych liczyć można w Galicji i Królestwie Polskiem gdzie często jak najopóźniejsze lasy dla właściciela nie mają prawie żadnej wartości.

Podpisany poleca się przeto Szanownym Panom właścicielom lasów do stawiania rzeczonych tartaków z tem nadmienieniem, że w

razie zażądane zwiedzenia lasów kosztu jazdy aż do najbliższej stacji kolei ponosi ze swego, nie żądając za to żadnego wynagrodzenia; samo zaś zwiedzenie lasów uskutecznia się na koszt właściciela. Również gotów jest podpisać pewną część kosztów wybudowania tartaku pozostawić przy dobrach do kilkoletniej wypłaty.

Dokładnych szczegółów na listy frankowane udziela:

Handel Korzenny p. J. Wolańskiego w domu w Krakowie w małym rynku.

Jan Rainoch,

w Braicza, poczta Milówka pr. Biała.

(N. D. 1,953).

SKŁAD CYGAR HAWAŃSKICH WILHELMA WARD.

Róg Rymarskiej i Leszna, obok Komisji Skarbu, w domu W. Fryderyka Henych Nr. 737f8,

Ma honor polecieć Szanownej Publicznosci i PP. hand'ującym:

1. Kilkadziesiąt gatunków cygar wyborowych, z najcenniejszych fabryk Hawańskich, w pakunkach oryginalnych po 50, 100 i 500, w cenie od rsr. 8 do rsr. 40 za 100 sztuk.

2. Cygara fabryki G. Kraft w Petersburgu, w cenie od rsr. 2 kop. 50 do rsr. 10 za 100 sztuk.

PHOENIX

TOWARZYSTWO UBEZPIECZEŃ OD OGNI
W LONDYNIE.

Założone w 1782 r.

Jedno z dwóch największych towarzystw Ubezpieczeń w świecie: od czasu swego założenia wypłaciło przeszło 8,000,000 funt. sterl. za straty przez ogień zrzadzone.

3. Papierosy i tytonie Krafta, Laferma, Müllera, Jawnidy i Kriona.

4) Pakitosy Zagraniczne. Przy większych partjach, skład udziela dobry rabat. (4,628)

(N. D. 1768)

AGRONOM,

obeznany z wszelkiego rodzaju przemysłem rodem z Ces. Austrjackiego, który przez kilkanaście lat administrował majątkami rolnymi i fabrycznymi w Królestwie; poszukuje tego rodzaju obowiązku w większym majątku w Królestwie lub w południowo zachodnich Guberniach Rosji, mogąc złożyć odpowiednią kaucją hipoteczną i dostarczyć rekomendacje prywatne.

Porozumienie nastąpić może przez korespondencją pod adresem T. H. poste restante w Końskich w Powiecie Opoczyńskim.

(N. D. 1980)

SKŁAD HURTOWNY I CZĄSTKOWY

WIN

przy ulicy Sto-Krzyskiej Nr. 1331 wprost Szkolnej.

Poleca się wszelkimi doborami Win, Porter i Piwo Angielskie, Araki, Likwory zagraniczne, Oliwy, Sardynki i t. p.

F. SPRINGER. (775)